VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVII. évfolyam, 5224. szám

4 oldal, 20 bani

Szombat, 1961. december 23.

Évről-évre teljesítjük és túlszárnyaljuk az RMP III. Kongresszusa Irányelveiben foglalt feladatokat, a népgazdaság minden ága kitartóan felfelé ívelő ütemben fejlődik, tovább növelve országunk gazdasági erejét.

(Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak a kollektivista parasztok országos tanácskozásának záróülésén mondott beszédéből).

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

a kollektivista parasztok országos tanácskozásának záróülésén

Elvtársak!

A szocialista mezőgazdaság élenjáróinak országos tanácskozása rendkívül hasznos eredményekkel zárja munkálatait.

A tanácskozásnak több mint 3000 részvevője volt, 1800 közülük a kollektivisták küldöttei — régebbi és újabb kollektiv gazdasági elnökök, brigádosok, állatgondozók és fejők, a mezőgazdaság élenjáróI az ország minden tartományából. A tanácskozáson részt vettek mérnökök, technikusok, agronómusok, állattenyésztők, gépészek, állami gazdasági vezetők, tudósok, mezőgazdasági kutatóintézetek munkatársai, gépgyártó- és vegyipari káderek, párt- és állami aktivisták.

A tanácskozásnak ez az összetétele a fejlett tapasztalatok igazi fórumává avatta a tanácskozást, alkalmat nyujtott országunk szocialista mezőgazdaságának fejlesztésével kapcsolatos alapvető kérdések sokoldalu elemzésére.

A kollektivisták közgyüléseín, amelyek a tanácskozást megelőztek, a rajoni gyüléseken résztvevő küldöttek megválasztásával egyidejüleg számbavették az eredményeket, s a még fennálló fogyatékosságokat, megvitatták a kollektiv gazdaságok tevékenységének szüntelen javitását szolgáló intézkedéseket, feltárták a fejlődési lehetőségeket és a minden egyes kollektiv gazdaság rendelkezésére álló nagy tartalékokat.

A rajoni gyüléseken a kollektivisták széleskörü tapasztalatcserét folytattak, minden egyes rajonban egybevetették a kollektiv gazdaságok eredményeit, és körükből arra méltó, aktiv, gazdag és értékes tapasztalattal rendelkező embereket választottak képviselőül az országos tanácskozásra.

Szocialista mezőgazdaságunk élenjárói felszólalásaikban közölték munkájuk eredményeit, jövőbeli terveiket és munkavállalásaikat, számos értékes javaslatot és birálati megjegyzést tettek azzal a céllal, hogy előmozditsák a központi és helyi állami szervek tevékenységének javulását a mezőgazdaság területén.

A milliomos és multimilliomos gazdaságok küldöttei jogos büszkeséggel beszéltek itt a mezőgazdasági termelés növelésében elért nagyszerü sikereikről, a kollektivisták életszinvonalának szakadatlan emelkedéséről. Ugyanakkor világosan megmutatkozott, hogy még sok olyan kollektiv gazdaságunk van, amelyek előtt az a feladat áll, hogy gazdaságilag és szervezetileg megszilárduljanak s igy erős és virágzó szocialista egységekké váljanak.

Kétségtelen, hogy tanácskozásunk vitái erősen ösztönzik majd az élenjáró gazdaságok kollektivistáit ujabb, még nagyobb sikerek elérésére, a gyengébb gazdaságok kollektivistáit pedig arra, hogy utolérjék az élenjáró gazdaságokat, ezek szinvonalára emelkedjenek, sőt tul is haladják azokat.

Tanácskozásunk 162 részvevője kért szót. Az elhangzott 79 felszólalás mindegyike gazdag tanulságokban bővelkedik, igen hasznosak lesznek a bőséges mezőgazdasági termelés eléréséért, a mezőgazdaság fejlesztéséért és a kollektivisták jólétének növeléséért vivott harcban.

Valamennyi felszólalást az jellemzi, hogy a III. pártkongresszus Irányelveiből fakadó legfontosabb problémákból indultak ki: a kollektivizálás befejezése, a kollektiv gazdaságok gazdasági és szervezeti megszilárditása, a gabonatermelés fokozása, az állattenyésztési szektor fejlesztése, a gyümölcs-, szőlő- és zöldségtermelés növelése, a gépesités kiszélesitése.

Tanácskozásunknak munkaülés jellege volt, mintahogy megmutatkozott ez lefolyásának módjában. Mezőgazdaságunk fő ágai fejlesztésének minél mélyrehatóbb elemzése céljából hat bizottság alakult a következő kérdésekkel kapcsolatban: a gabonafélék és iparinövények termesztése; az állattenyésztés; gyümölcs- és szőlőtermesztés; zöldségtermesztés; a mezőgazdaság gépesitése és a kollektiv gazdaságok gazdasági és szervezeti kérdései. A bizottságok munkájában 682 elvtárs vett részt — tudósok, mérnökök, technikusok, állami gazdasági igazgatók, kollektiv gazdasági elnökök, pártaktivisták; 181 ember szólalt fel s minden szempontból, szakavatottan és felelősségérzettel, elemezte a megvitatásra került kérdéseket. A vita végkövetkeztetéseit az itt elhangzott beszámolók foglalják össze; e beszámolók rendkivül értékes ajánlásokat és javaslatokat tartalmaznak a mezőgazdaság fejlesztésére. Véleményem szerint az illetékes szerveknek feltétlenül figyelembe kell venniük ezeket az ajánlásokat és javaslatokat.

Sajtónk részletesen közli a részvevők felszólalásait, amelyeket szerte az országban nagy figyelemmel követnek és kommentálnak. Elmondhatjuk, hogy tanácskozásunkon részt vesz az egész parasztság, mindazok, akiknek tevékenysége a mezőgazdaság fejlesztéséhez kapcsolódik.

Elvtársak!

Önök közül sokan részt vettek a konstancai tanácskozáson is. Azóta még négy esztendő sem telt el, de ez idő alatt nagy változások történtek falvaink életében. A mezőgazdaság szocialista átalakitásának akkori szakaszában tulsulyban voltak a mezőgazdasági társulások — számszerint 12.000 —, amelyek az egész kollektivizálható szántóterület mintegy 30 százalékát ölelték fel, mig a kollektiv gazdaságok száma csupán 2.700 volt és e területnek csak 19 százalékával rendelkeztek. Ugyanakkor a mezőgazdaság szocialista szektorán még kivül esett több, mint 4,800.000 hektár föld, vagyis az ország szántóterületének 49 százaléka, amely az egyénileg gazdálkodó parasztok tulajdonában volt.

Jelenleg a kollektiv gazdaságok tulsulyban vannak a mezőgazdaságban, a kollektivizálható szántóterület 67 százalékát ölelik fel — a hegyvidéki helységeken kivül —, ami több, mint 5 millió hektárt jelent és csaknem kétmillió kollektivista parasztcsaládot tömöritenek; ezzel szemben a társulások száma mintegy 7.100-ra csökkent és a kollektivizálható szántóterület 22 százalékával rendelkeznek. A kollektiv gazdaságok és a társulások az állami gazdaságokkal együtt az egész szántóterület több, mint 90 százalékán gazdálkodnak. (Élénk, hosszas taps). **A szocialista szektoron kivül — a hegyvidéki helységektől eltekintve — már csak 700.000 hektár földterület van.**

1960 julius 1-től 1961 december 1-ig 867.000 parasztcsalád lépett be a kollektiv gazdaságokba, 2,070.000 hektár mezőgazdasági területtel. Az elmult három hónapban a kollektiv gazdaságok birtoka 467.000 hektár mezőgazdasági területtel gyarapodott. Hangsulyoznunk kell, hogy az elmult másfél évben a kollektiv gazdaságokba belépett családokból több, mint 770.000, vagyis ezeknek csaknem 90 százaléka a társasgazdák köréből származik; az emlitett időszakban 3.350 társulás kollektiv gazdasággá alakult át.

A mezőgazdaság szocialista átalakulásának folyamata fokozottabb mértékben bontakozik ki az ország mezőgazdasági termelésében legnagyobb jelentőségü tartományokban.

Bukarest tartomány, a szántóterület szempontjából legfontosabb tartomány, amely 1,582.000 hektárt ölel fel, Dobrudzsa tartomány után az ország második teljesen kollektivizált tartománya. Szép eredményeket értünk el más két mezőgazdasági szempontból fontos tartományban is; a 88,7 százalékban kollektivizált Bánát tartományban és Galac tartományban, ahol a kollektivizálás aránya 82,5 százalékos. Olteniában, fő gabontermesztő tartományaink egyikében, a szocialista szektor a szántóterület 79,8 százalékát képviseli, a kollektiv gazdaságok 485.000 hektárt ölelnek fel, vagyis a kollektivizálható terület 56 százalékát; Iasi tartományban a szocialista szektor 91 százalékot képvisel, a kollektiv gazdaságok pedig a szántóterület 51,5 százalékát képviselik. Kolozs tartományban a kollektivizált terület december 1-én 75,4 százalék volt.

Mindez teljes mértékben igazolja az RMP KB junius 30—julius 1-i plenáris ülésének értékelését, hogy parasztságunk tömegesen rátér a kollektiv gazdálkodás utjára, bizalommal követi a párt által kitüzött irányvonalat; s hogy a kollektivizálás folyamata előreláthatólag 1965 előtt befejeződik.

Ezeknek az eredményeknek az elérésében döntő szerepe volt a pártszervek és a pártszervezetek által állhatatosan és fokozott hozzáértéssel végzett politikai-szervező tevékenységnek a szocialista szektor fejlesztéséért és megszilárditásáért, a párt tartományi és rajoni bizottságainak aktivája által kifejtett lelkes munkának.

A tartományi pártbizottságok első titkárai, a néptanácsok végrehajtó bizottságainak elnökei, felszólalásaikban átfogó képet nyujtottak az elért eredményekről és az alkalmazott módszerekről — amelyek között rendkivüli jelentősége volt annak, hogy nagyszámu kollektivistát a legjobbak közül bevonták a parasztság felvilágositását szolgáló munkába; ezek tényleges segitséget nyujtottak az uj kollektiv gazdaságok megalakitásánál.

Igen hatékonynak bizonyult, a társult és egyéni parasztok látogatásainak megszervezése az élenjáró, sokoldalu gazdálkodást folytató és nagy jövedelmeket elérő kollektiv gazdaságokban, amelyek biztositják a kollektivisták anyagi és kulturális jólétét; ez hatalmas befolyást gyakorolt a parasztságra s hozzásegitette, hogy megértse a kollektiv gazdálkodásra való áttérés jelentőségét és előnyeit.

A gép- és traktorállomások, amelyek el vannak látva a mezőgazdasági munkák gépesitéséhez szükséges nagyszámu eszközzel, teljesitik szervező szerepüket a kollektivizálásban és a mezőgazdasági termelés növelésében. Értékes agronomus, zootechnikus, állatorvos, gépkezelő kádereink és más szakembereink, jelentős támogatást nyujtanak a kollektiv gazdaságoknak a fejlett tudomány és technika vivmányainak alkalmazásában.

A tanácskozás teljes mértékben igazolta, hogy milyen rendkivüli fontosságu a jelen pillanatban az összes erők rendszeres és állhatatos összpontositása a kollektiv gazdaságok további szervezeti és gazdasági megerősitésére. Olyan feladat ez, amelynek állandóan figyelmünk középpontjában kell állnia a falu szocialista építésének kiteljesitése, továbbá annak érdekében, hogy minden egyes gazdaságban szüntelenül növekedjék a globális és árutermelés.

E feladat megvalósításának egyik fő utja a kis kollektiv gazdaságok egyesitése nagyobb gazdaságokba, amelyek optimális feltételeket biztositanak a föld, a felszerelés ésszerü felhasználására, a munkaerő hatékonyabb felhasználására és a fejlett agrotechnika alkalmazására.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a sikvidékeken, ahol a gabonatermelés van tulsulyban, az 1.500—2.500 hektár közötti területtel rendelkező gazdaságok érik el a legjobb eredményeket; a dombos vidékeken, ahol gabonatermelés, valamint gyümölcs- és szőlőtermesztés folyik, s ahol a feltételek kevésbé kedvezőek a gépesitésre — a körülbelül 1.500 hektáros gazdaságok, a kimondottan gyümölcs- és szőlőtermesztő helységekben pedig, ahol jelentős számu munkaerő szükséges — az 500—1.000 hektáros gazdaságok. Ilyen vonatkozásban számos szemléltető példát hoztak fel tanácskozásunkon is.

Az egyesitési folyamat során figyelembe kell venni a vidék sajátosságait és a gazdaságok konkrét gazdasági és természeti körülményeit, valamint fejlődési lehetőségeiket, továbbá a kollektivisták érdekeit és óhaját.

Minden egyes kollektiv gazdaságnak sokoldaluan és szerteágazóan kell fejlődnie. A gabonatermelésen kivül, amely az egész mezőgazdasági termelés alapja, meg kell teremteni és fejleszteni kell más termelési ágakat is — mindenekelőtt az állattenyésztést. Ez lehetővé teszi a kollektiv gazdaságok rendelkezésére álló anyagi erőforrások magasabb szintü hasznositását, a munkaerő teljesebb az egész év folyamán történő felhasználását, nagy és állandó jövedelmek elérését évről-évre.

A kollektiv gazdaságok gazdasági erejének, a gazdaság és a kollektivisták jövedelme növekedésének forrása a közös tulajdon szüntelen fejlesztése.

1960-ban a kollektiv gazdaságok a pénzjövedelemnek átlagosan 14 százalékát tartották fenn a közös tulajdon gyarapitására. Ott, ahol nem gondoskodnak kellőképpen a közös vagyon szüntelen gyarapitásáról, egyhelyben topognak, a gazdaságok lemaradnak, nem nő a munkanapegység értéke.

Sok felszólaló hivatkozott tanácskozásunkon számos gazdaság pozitiv tapasztalatára a mezőgazdasági területeknek és az állatoknak állandó brigádok közötti elosztását illetően hangsulyozva, hogy ez döntő módon hozzájárult a mezőgazdasági munkák gyorsabb, jó elvégzéséhez, az állatok hozamának jelentős növeléséhez, az élenjáró brigádok tapasztalatának elsajátitásához, a GTA-k által végzett munkálatok hatékonyabb ellenőrzéséhez. A brigádok és állandó csoportok szerinti munkaszervezés lehetővé teszi a munka helyesebb javadalmazását, minden egyes kollektivista hozzájárulásának mennyisége és minősége alapján, az elért termelés arányában.

A kollektiv gazdaságok jövedelmének növelése szempontjából nagyjelentőségü tényező az árutermelés fokozása és értékesitése az államnak való eladás utján.

A kollektiv gazdaságok az államnak adják el a rendelkezésükre álló mezőgazdasági termékfölösleget, miután biztositották a gazdaság saját szükségleteit és a kollektivisták fogyasztási szükségleteit.

Ilymódon, az egész parasztság által az államnak eladott mezőgazdasági termékmennyiségből a kollektiv gazdaságokra juto rész a mult évhez viszonyitva buzából 52-ről 62 százalékra, kukoricából 51-ről 64 százalékra, napraforgóból 50-ről 72 százalékra, cukorrépából 64-ről 73 százalékra, tejből pedig 29-ről 45 százalékra emelkedett.

Az állammal való szerződéskötési rendszer révén lehetővé válik a termelés hosszu időre történő tervszerüsitése s megszervezése; biztostiva van a termékek garantált és előnyös értékesitése és a gazdaság pénzjövedelmének szüntelen növelése.

Elvtársak!

Pártunk harmadik Kongresszusa leszögezte, hogy a mezőgazdasági termelésben a legfőbb feladat a hatéves terv időszakában a gabonatermelés, különösképpen a buza- és kukoricatermelés jelentékeny növelése.

Az ország vetésterületének körülbelül egyharmadán termelünk évente buzát s évről-évre nagyobb a termés. A modern mezőgazdasági gépek, a nemesitett vetőmag, a megfelelő agrotechnikai módszerek alkalmazása révén 1961-ben az állami gazdaságoknak buzából 1820 kiló, a kollektiv gazdaságoknak csaknem 1400 kiló, a társulásoknak pedig 1125 kiló átlagos hektárhozama volt, mig az egyéni gazdaságok csak 850 kilót értek el.

Ion Vines elvtárs, a Krisána tartományi „Scinteia" állami gazdaság igazgatója, felszólalásában részletesen beszámolt nekünk buzatermesztési tapasztalataikról, módszereikről és terméseredményeikről, amit önök is hallottak: 3.713 kiló átlagos hektárhozam buzából, az egész 508 hektárnyi területen. Ez szép eredmény, amelyért a gazdaság dolgozóinak kijár a legnagyobb dicséret.

Az idén, 227 állami gazdaság, 138.000 hektár területen, 2.000 kilón felüli átlagos hektárhozamot ért el buzából, közülük pedig 60 állami gazdaság 25.000 hektáron 2.500 kilón felüli átlagos hektárhozamot ért el.

Hasonlóképpen, 108 kollektiv gazdaság 2.200 kilón felüli átlagos hektárhozamot, további 593 gazdaság pedig 1.800 kilón felüli átlagos hektárhozamot ért el buzából. Ez azt bizonyitja, hogy az összes szocialista gazdaságokban nagy lehetősége van a termelés növelésének s hogy ezt a lehetőséget még távolról sem aknázták ki teljesen.

Meg vagyok győződve róla, hogy ha a mezőgazdasági egységek vezetői, a néptanácsok, a Földmüvelésügyi Minisztérium szervei, a pártszervek és pártszervezetek kitartóbb munkával terjesztik az élenjáró gazdaságok haladó módszereit és elterjesztik a tapasztalatukat, akkor a mezőgazdasági egységek évről-évre bőséges termést fognak betakaritani.

A RMP KB idei junius 30—julius 1-i plenáris ülése azt a feladatot tüzte a Földmüvelésügyi Minisztérium és a kutatóintézetek elé, hogy javitsák meg a munkát a vetőmagtermelés terén, **ugyhogy 1962 őszén a buza egész vetésterületén magas termelékenységü nemesitett buzafajtákat vessenek.** A tudósoknak az a kötelessége, hogy alaposan tanulmányozzák az uj fajtákat, jól megismerjék fagyálló, aszályálló képességüket, ellenállásukat a kipergéssel, a növénybetegségekkel és kártevőkkel szemben.

A nemesitett vetőmagvak bevezetése és elterjesztése a termelésben szükségessé teszi azt, hogy a mezőgazdasági szervek levonják a tanulságot a tavalyi hiányosságokból, amikor is bizonyos buzafajtákat alapos előtanulmányok nélkül kezdtek termelni olyan rajonokban, ahol termesztésüknek kevésbé kedveztek a körülmények s ennek következtében kisebb termést értek el. Az ilyen eljárások csak gyöngitik a parasztság bizalmát az ajánlott buzafajták iránt. Az állami és kollektiv gazdaságokban jól megkülönböztetve, differenciáltan kell elterjeszteni az uj fajtákat, hogy állandó nagy terméseket érhessünk el.

Az idei őszön több, mint 3.200.000 hektáron vetettek buzát, ebből 1.800.000 hektárt magas termelékenységü fajtákkal vetettek be jó agrotechnikai körülmények között és az eddiginél rövidebb idő alatt, ugyhogy a vetés rendesen kikelt, megerősödve és jól bokrosodva kezdte meg a telelést.

Elvtársak!

Az idén 3,430.000 hektáron vetettek szemeskukoricát és 1.700 kiló átlagos hektárhozamot értek el. Ez nyilvánvaló haladás a régi terméseredményekhez képest. De ha tekintetbe vesszük a technikai felszerelést, a jó minőségü földünket és parasztságunk szorgalmát, akkor ehhez viszonyitva kicsi, nagyon kicsi ez a termés.

Az állami gazdaságok a kukoricával bevetett egész területen, vagyis 312.000 hektáron átlag csaknem 2500 kg szemtermést értek el hektáronként. A kollektiv gazdaságok átlagban 2.000 kilót takaritottak be 1.255.000 hektár területen. Az országos átlagot a társulások és az egyéni gazdaságok alacsony termése rontja le. A társulások hektáronként 1340 kilós termést értek el 950.000 hektáron, az egyéni parasztok pedig átlag csak 1150 kilót 639.000 hektár területen.

Nem kétséges, ha a kukorica egész vetésterületén a maguk teljességében alkalmaznák a komplex agrotechnikai módszereket, ugy ahogyan azt egyes élenjáró gazdaságokban teszik, akkor egy normális időjárásu évben a kollektiv gazdaságok átlagos hektárhozama legalább 3.000 kilóra, az állami gazdaságoké pedig legalább 3.500 kilóra emelkedhetne.

Ezt bizonyitja a mezőgazdasági számos szocialista egységének tapasztalata. 150 állami gazdaság az összes övezetekben, ahol kukoricát termesztenek, a legkülönbözőbb éghajlatu és talajviszonyok között, 3.000 kilón felüli termést ért el, ebből a 150-ből pedig 81 gazdaságban 3.500 kilón felül termett a kukorica. 450 kollektiv gazdaság hasonlóképpen 3.000 kilón felüli hektárhozamot ért el.

Az olyan gazdaságok, mint a Kolozs tartományi, Krasznahorvát, Szamosjenő, Bolduc és Szentmihály községek kollektiv gazdaságai bebizonyitották, hogy még az ő vidékükön dülő aszály körülményei közt is az idén 1.800—3.100 kilós hektáronkénti átlagtermést takaritthattak be kukoricából. Ez bizonyitja, milyen fontos a nagy terméseredmények elérésében a megfelelő agrotechnikai szabályok idejében való és kifogástalan alkalmazása.

Idén több, mint egymillió hektárt vetettünk be kettős hibridkukoricával; 1962-ben körülbelül kétmillió hektárt vetünk be, a következő években pedig a kukorica egész vetésterületére kiterjesztjük a hibridvetőmag használatát. A hibridek rajonálásánál ügyelni kell arra, hogy ne ismétlődjenek meg az elmult években elkövetett hibák, amikor is az ország déli részében, ahol gyakoribbak az aszályos nyarak, olyan fajtákat vetettek, amelyek nem birják a szárazságot; ugyanakkor az északi vidékek egyes helységeiben hosszu tenyészidejü hibrideket vetettek, amelyek nem érnek be.

(Folytatása a 3. oldalon.)

Befejeződött a kollektivista parasztok országos tanácskozása

A kollektivista parasztok országos tanácskozása pénteken délelőtt folytatta munkálatait.

A tanácskozás résztvevői hatalmas tapssal és éljenzéssel fogadták a terembe lépő Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaras, Petre Borila, Nicolae Ceausescu, Chivu Stoica, Alexandru Draghici, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leonte Rautu, Leontin Salajan, Stefan Voitec és Mihai Dalea elvtársakat.

A munkálatokat Gheorghe Apostol elvtárs vezette.

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs hosszantartó taps közepette szólásra emelkedett.

A megkülönböztetett figyelemmel követett beszédet a jelenlévők számtalanszor lelkesen és viharosan megtapsolták. A beszéd végén a résztvevők helyükről felállva hosszasan éljeneztek.

A beszédet követő szünetben Gheorghe Gheoghiu-Dej elvtárs és a többi párt- és államvezetők melegen elbeszélgetett a tanácskozás résztvevőivel. Számos fényképet készitettek róluk az összes tartományok küldötteinek körében.

Az ülés második részében Virgil Cazacu elvtárs a szövegező bizottság nevében felolvasta a kollektivista parasztok országos tanácskozása által a kollektiv gazdaságok és mezőgazdasági társulások tagjaihoz, a gép- és traktorállomások és állami gazdaságok dolgozóihoz, s a mezőgazdaságban dolgozó technikusokhoz, mérnökökhöz és tudósokhoz intézett felhivás tervezetét.

A tanácskozás egyhangulag jóváhagyta a felhivást.

Gheorghe Apostol elvtárs a tanácskozás munkálatait bereketszve, többek között a következőket mondotta: tanácskozásunk öt napon át végzett termékeny munkájával ujabb tanubizonysága volt annak a bizalomnak, amellyel parasztságunk követi és valóra váltja pártunk politikáját. Az itt lezajlott viták és Gheorghe Ghoerghiu-Dej elvtárs rendkivüli fontosságu beszéde számos értékes tanulságot rejtenek magukban parasztságunk, munkásosztályunk és értelmiségi dolgozóink számára. A párt körül felzárkózva valamennyien teljesiteni fogjuk a tanácskozáson kijelölt nagyjelentőségü feladatokat.

Falvaikba, községeikbe hazatérve, ismertessék a tanácskozáson pártunk mezőgazdaság fejlesztési politikájával kapcsolatban elhangzott vitákat és hassanak oda, hogy minden kollektivista férfi és nő igazi propagandistává váljon annak érdekében, hogy a mezőgazdaság kollektivizálása a párt III. kongresszusa Irányelveiben kitüzött határidő előtt befejeződjék.

Kedves elvtársak, mindnyájuknak jó egészséget, eredményes munkát kivánunk!

A tanácskozás munkálatai kitörő lelkesedés közepette fejeződtek be. A jelenlévők helyükről felállva hosszasan éltették a Román Munkáspártot és annak Központi Bizottságát, Gheoghe Gheorghiu-Dej elvtárssal az élen, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szilárd szövetségét, felvirágzást kivánva hazánknak, a Román Népköztársaságnak.

(Agerpres).

Elismerést érdemelnek

A Vörös Trikó gyárban valamennyi részlegen sok fiatal dolgozik. Ezek között megemlíthetjük Lăpădus Elenat, aki a konfekció részleg IMSz bizottságának titkára. Már több éve élenjár a termelésben, példamutatóan helytáll a feladatok teljesítésében. A szabadidejét is hasznosan tölti el. Részt vesz az ifjusági délutánokon, a Ranghet, a Dimitrov gyár és a Bernáth Andor géptavitó központ fiataljaival rendezett találkozókon.

Morar Augusta és Morar Emilia is becsülettel teljesitik a rájuk bizott feladatokat. A körkötő részlegen dolgoznak három-három gépen. Jut idejük a tanulásra is, mindketten az esti iskola VIII. osztályának tanulói. 1958 óta dolgoznak a gyárban, ahova a szakmai iskola elvégzése után kerültek. Munkájukra nincs panasz, az általuk készitett termékek minősége kifogástalan, hozzájárulnak a megtakaritások értékének növeléséhez is a tük ésszerü felhasználásával. Szabadidejüket ők is hasznosan töltik el.

Ilyen fiatalok dolgoznak nálunk a gyárban. Büszkék vagyunk rájuk.

Pancratov Elena
levelező

Élen a termelésben — élen a kultúrmunkában

A Városi Közüzemek üzemi bizottságának helyiségében próbára készül a rigmusbrigád.

— Csak rigmusbrigádunk van — jelenti ki Barbieru Nicolae, a szakszervezeti bizottság titkára és szavaiból kicsendül az önbirálat, hiszen a vállalatban dolgozó nagyszámu fiatal közül kitelne énekkar és szinjátszócsoport is.

Megkezdődik a próba. Felhangzanak a zene, az egymásba kapcsolódó, pattogó rigmusok az élenjáró dolgozók munkamódszereiről szólnak, de nem hagyják figyelmen kivül a hibákat sem. A próba szünetében az egybeforrott együttes tagjaival beszélgetünk. Szépen tagolt beszédével, jó szinpadi mozgásával egy barna fiatalember vonja magára figyelmünket. Chirilă Florea II. a javitómühelyben dolgozik mint müszerész. Amint megtudtuk, a huszonkét éves müszerész az esti iskola X. osztályát végzi és legkedvesebb tantárgya a vegytan. Érettségi után a vegyészeti fakultásra iratkozik. Beszélgetés közben megtudjuk még, hogy Chirilă Florea II. tagja az IMSz bizottságnak és szereti az irodalmat is. Sokat olvas, többek között Eminescu, Cosbuc, Arghezi verseket melyekből nem egyet kivülről idéz.

A rigmusbrigád munkája iránt érdeklődünk tőle.

— Ezévben brigádunk huszonhét előadást tartott — közli. — Hét alkalommal falun játszottunk. Voltunk Fenlakon, Ságon, Sajténybam, Vingán, Világoson és másutt. Legszebb emlékünk világosi kiszállásunkról maradt, hol a müvelődési otthon nagytermében mintegy öt-hatszáz néző előtt mutattuk be müsorszámainkat. Szerepem szerint a világosi önkéntes tüzoltók munkájában tapasztalható hiányosságokat ostoroztam. Megjegyzendő, hogy az előadást maguk a tüzoltók is megtapsolták...

Chirilă elvtárs nemcsak szereplésével, de a szövegek megirásával is elősegiti a rigmusbrigád munkáját: az alkotó-munkaközösség egyik szorgalmas tagja.

— Brigádunk nemrég birálatot kapott — mondja — mert a termelésben észlelt hiányosságokon kivül, nem népszerüsitette kellőképpen az élenjáró dolgozók munkamódszereit. A jövőben természetesen e hiba felszámolására törekszünk.

— Mivel tölti szabadidejét? — érdeklődünk.

— Munka után elkészitem az iskolai feladatokat és iskolába megyek. Megtörténik az is, hogy a rigmusbrigád próbája után már nincs idő tanulásra, akkor az elmulasztottakat este pótolom. De szivesen teszem, mert tudom, hogy csak kitartással és munkával érem el célomat, a vegyészmérnöki oklevelet. Azért — teszi hozzá mosolyogva — marad időm olykor a szórakozásra is. Résztveszek egy-egy ifjusági estén a Dimitrov gyár, vagy a vasuti dolgozók klubjában, előadásokat hallgatok, táncolok...

Gross Ferenc elvtárs, a pártalapszervezet bürójának tagja szintén jelen van a próbán. A dicséret hangján szól a fiatal müszerészről, aki nemcsak a kulturmunkában, de szakmai téren is becsülettel megállja helyét. Az ifju apja, Chirilă Florea I. szintén a közüzemek dolgozója, azonkivül lelkes kulturmunkás is.

Chirilă Florea II. személyében egyesül a szakma iránti szeretet, a magas müszaki képesités megszerzésére irányuló törekvés és szocialista kulturánk iránti lelkesedés.

cs—p

MAI INTERJUNK

Milyen feladatok elé állitja a téli időszak a vasúti fűtőház dolgozóit?

Különösen télen, az erős fagyok, havazások idején igen fontos feladat hárul a CFR fűtőház dolgozóira. Biztositaniok kell az ellenőrzésük alatt álló vasutvonalakon a közlekedés zavartalanságát. És ők a lehető legkielégitőbb módon igyekeznek eleget tenni ezirányu feladatalknak.

Erről beszélgettünk Tătaru Nicolae technikussal. Alább közöljük a kérdéseket és válaszokat.

KÉRDÉS: Hogyan készültek fel a télre?

VÁLASZ: Még a nyáron munkatervet állitottunk össze, pontokba foglaltuk a tennivalókat. És az elmult időszakban egyetlen pillanatra sem feledkeztünk meg a tervbefoglalt intézkedések valóraváltásáról. Hozzákezdtünk a különböző berendezések, felszerelések ellenőrzéséhez, javitásához. A rendszeres, pontos munka meghozta gyümölcsét. Október 30-án már teljesitettük a téli időszakra vonatkozó terv valamennyi pontját. A hideg idő, a tél beállta teljesen felkészülten talált bennünket.

KÉRDÉS: Milyen intézkedések szerepelnek a munkatervben?

VÁLASZ: Először is átvizsgáltuk és megjavitottuk a fűtőház épületeinek, valamint a soborsini, gyoroki, radnai, stb. szivattyuházaknak az ajtóit, ablakait, a tetőzetet. Elvégeztük a szükséges javitásokat a központi fűtőberendezésen is igy a hideg beálltával, már kellemes melegben végezhették munkájukat dolgozóink. Nem feledkeztünk meg a viz- és csatornavezetékek, valamint más viztárolók ellenőrzéséről és szigetelésről sem. Még erős fagyok idején is biztositva van a szükséges vizmennyiség.

Télen, amikor hamar sötétedik, szükség van erősebb világitásra. Erre is gondoltunk. Kibővitettük a világitó berendezést. Megjavitottuk a speciális jégolvasztó berendezéseket is a garázsokban, mozdonyszinekben, a gőzberendezéseknél stb. Megjavitottuk a bejárati utakat, kitisztitottuk a csatornákat. Biztositottuk a fűtéshez szükséges tüzelőanyag mennyiséget. És sorolhatnánk tovább az intézkedéseket, amelyeket a téli időszakra való tekintettel foganatositottunk, azonban ennyi is elegendő annak bizonyitására, hogy jól felkészültünk, nem érhetnek meglepetések.

KÉRDÉS: Hogyan tesznek eleget jelenleg a rájuk háruló feladatoknak a fűtőház dolgozói?

VÁLASZ: Egyetlen nap sem telik el anélkül, hogy ne ellenőriznénk a vasutvonalakat a vizvezetékeket, a fűtőberendezést stb. Ezáltal sikerült elkerülnünk az „üzemzavarokat". Még csak annyit szeretnék elmondani, hogy a felsőbb szervek küldöttei, a terv alapján ellenőrizték a javitási munkálatokat a vasutvonalakon és egyetlen hibát sem találtak. Nekünk most az a feladatunk, hogy biztositsuk továbbra is a zavartalan közlekedést. És mi eleget teszünk ennek a feladatnak.

M. K.

Nehány szóban

A Petrolul labdarugó csapata győzelemmel kezdte turnéját Indonéziában. Első mérkőzésén Dzsakartában 4:3 (3:0) arányban multa felül Indonézia válogatottját. Az eredmény értékét emeli az a tény, hogy ez a válogatott a közelmultban 0:0-lás döntetlent ért el a moszkvai Torpedóval, a Szovjetunió mult évi bajnokával szemben és nagy küzdelemben 3:2 arányban vereséget szenvedett Jugoszlávia válogatottjától.

★

Borisz Szpaszkij nyerte a Szovjetunió sakkbajnokságát. Szpaszkij nehéz küzdelmet vivott ezért a bajnokságért és nem véletlenül nyerte. Az első fordulótól vezetett, a többi között legyőzte nagy riválisát, Mihail Talt.

★

A jövő évi UEFA ifjusági labdarugó tornát, mint ismeretes, hazánkban rendezik áprilisban. Eddig 20 csapat jelentkezett a tornára ami a különböző országok érdeklődését mutatja. A többi között benevezett a Szovjetunió, Bulgária, Magyarország, Franciaország, Anglia, Portugália, Jugoszlávia, Lengyelország, Törökország, Spanyolország stb.

★

A Temesvári Stiinta visszatért a Német Demokratikus Köztársaságból, ahol három mérkőzést játszott. Braun Kálmán edző szerint — aki elkisérte a csapatot németországi turnéjára — az együttes jó benyomást keltett a baráti országban. A csapat legjobb embere a középhátvéd Jenei volt. Kitünt még R. Lazăr, Curcan, Tănase és Petescu.

★

A Szovjetunióban megkezdődött a korcsolyaszezon. A megnyitó versenyen, amelyet Tambov városban rendeztek, az 500 méteres gyorskorcsolya versenyt Evgenyij Grisin nyerte 43,0 másodpedccel, őt követte V. Basentov és R. Graci 43,2, illetve 43,3 másodperccel.

Egy IMSz-brigád életéből

Nemsokára egy [illegible]e lesz annak, [illegible]gy a szerszámgépgyár szerszámgépdolgozói nagy, világos munkacsarnokba költöztek. Itt, a gépek villágában dolgozik a Kvasz Pál vezette 13-as számu IMSz termelési brigád. Egyjai — összesen 16-an — az esztergapadok zárszekrényét [illegible]relik. Feladatuknak mindig becsülettel eleget tesznek. Erre [illegible]ztönzi őket brigádfelelősük [illegible]ldája, aki nem kevesebb, [illegible]nt öt év óta tölti be ezt a [illegible]ztséget. Ismeri brigádjának [illegible]gjait, tudja kivel, hogyan kell [illegible]szélni. Ismeri a „nyelvüket". [illegible]sal pedig szeretik, becsülik [illegible]gy szaktudásáért, emberségéért.

[illegible]itt-ott még ma is járja az a [illegible]bonás hiedelem, hogy az 13-[illegible] szám szerencsétlenséget hoz. [illegible]asz Pál brigádjának tagjai [illegible]k kacagják ezt a butaságot. [illegible]sz az ő példájuk mindennél [illegible]ösebb cáfolat e tekintetben. [illegible]rvüket havonta átlagosan [illegible]0—135 százalékban teljesitik. [illegible] nemcsak mennyiségileg, ha[illegible]m minőségileg is példamutató jó mukát végeznek.

Az 1962-es esztendei tervfelelgozáson vállalták, hogy jövő [illegible] tervüket 103 százalékban [illegible]jesitik, maradéktalanul kiesználják a 480 perces munkaidőt.

A brigád tagjai között vannak élmunkások is, mint Irimie [illegible]eorghe, Ciupă Ioan és Burcă [illegible]an ifjumunkások, akik gyári [illegible]zonylatban is a legjobbak közé tartoznak.

A szakmai szinvonal állandó emelése igen fontos tényezője a jó munkának. Tudják ezt a 13-as számu brigádban is. Bizonyitja ezt az a tény is, hogy a tagok többsége látogatója a könyvtárnak, rendszeresen olvasnak szakmai könyveket a szépirodalmi müveken kivül. Az eredmény nem is maradt el. Irimie Gheorghe elvtárs például többszörös ujitó.

Azonban nemcsak a termelésben állják meg helyüket a brigád tagjai. Tevékenyen kiveszik részüket a kulturmunkából és ott vannak a különböző hazafias akciókon is. Bakos Mária a gyár kulturcsoportjának egyik szólóénekese. Jurj Baden, Ciupă Ioan és mások az énekkarban tevékenykednek.

Ebben az évben a brigád tagjai nem kevesebb, mint 200 óra hazafias munkát végeztek. Vállalták, hogy a jövő esztendőben még szebb eredményeket érnek maj el ezen a téren.

A fiatalok igyekeznek állandóan fejleszteni politikai szinvonalukat is. Igret Gheorghe példájára — aki szintén a brigádban dolgozik — társai, egy-két ifjumunkás kivételével rendszeresen látogatják az IMSz politikai kör előadásait. Mindig felkészülten jelennek meg az oktatáson. Akadnak azonban még olyanok is, mint Micuta Stefan, aki ha meg is jelenik, nem szól hozzá a vitatott kérdésekhez.

A fentebb elmondottak egyetlen brigád mindennapi munkájáról, életéről nyujtanak áttekintést. Hasonlóan jól dolgozó termelési brigádot nem egyet találunk a szerszámgépgyárban, de valamennyiüket közös cél vezeti: mind több és jobb minőségü esztergagépet gyártani, tovább öregbiteni üzemük hirnevét.

Kovács Sándor
a szerszámgépgyár dolgozója

A Teba gyár fonodájában dolgozik Avram Florica IMSz tag. Jó szakmunkásnak ismerik a részlegen, tervét rendszeresen tulteljesiti. Az elmult hónapban 114 százalékban valósitotta meg előirányzatát. Emellett nagy figyelmet fordit a minőségre is. Legutóbb a részleg vezetősége megállapitotta, hogy minőségi munkája csaknem 100 százalékos. Nem véletlen, hogy Avram Florica megbecsülésnek örvend munkatársai körében.

A Külügyminisztériumtól

Ez év december 20-án Rapi Gzsermenit, az Albán NK bukaresti nagykövetét meghivták a Román Népköztársaság Külügyminisztériumához, ahol közölték vele, hogy bár több izben felhivták figyelmét, az Albán NK nagykövetsége és ő személyesen továbbra is a diplomáciai szokásokkal és az államok közötti normális kapcsolatokkal ellentétes tevékenységet fejt ki.

A Külügyminisztérium felszólitotta Rapi Gzsermeni nagykövetet, hogy vessen véget e tevékenységnek.

Gyülést tart az UTA sportegyesülete

Az UTA sportegyesületének vezető tanácsa vasárnap, december 24-én délelőtt 11 órakor gyülésen elemzi a labdarugó szakosztály tevékenységét, melyre meghivja az egyesület tagjait és a csapat szurkolóit.

Ez alkalommal jelentést terjesztenek elő az év második felében végzett munkáról. A gyülést az Alimentara Helyi Kereskedelmi Szervezet Vörös Sarok termében tartják, Alecsandri utca 1 szám alatt.

Rádiómüsor

Szombat, december 23.

BUKAREST I: 5.00 Hirek, időjárás jelentés. 5.25 Román népi zene. 6.00 Hirek. 6.10 Esztrád muzsika. 6.30 Falurádió. 6.45 Könnyüzene. 7.00 Hirek. Központi sajtószemle. 7.15 Román népi táncok. 7.30 Orvosi tanácsok. 7.45 Vidáman köszönt a pionir. 8.00 A mai sajtóból. 8.30 Reggeli koncert. 9.00 Rádiójáték. 9.30 Román népi melódiák. 10.00 Hirek 10.03 Gyermekdalok. 11.00 Hirek. 11.03 Könnyüzene. 12.00 Operett muzsika. 12.20 Sportalbum. 12.30 Román népi zene. 13.00 Hirek. 13.05 Szimfonikus hangverseny. 14.00 Könnyüzene. 14.40 Békeharcos dalok. 15.00 Hirek, 15.10 Népek zenéjéből. 16.00 Szórakoztató előadások. 16.15 Itt Moszkva beszél. 17.00 Hirek. 17.15 Szerelmes melódiák albuma. 17.50 Tudomány a béke szolgálatában. 18.00 Zenemüsor az ipari és a mezőgazdasági élenjáró dolgozóknak. 18.30 Verseny: Aki tudja irja meg. 19.00 Hirek. 19.15 Részletek a Szabad szél cimü operettből. 20.30 Ujdonságok a könyvüzletekben. 21.10 Tánczene. 22.00 Hirek, 22.30 Tánczene. 23.52 Hirek.

BUKAREST II: 12.00 Hirek. 12.15 Szovjet zeneszerzők könnyüzenéjéből. 13.00 Román népi táncok, énekek. 14.00 Hirek. 14.03 Operett zene. 14.30 A szovjet népek zenéjéből. 15.00 Könnyüzene. 15.30 Szimfonikus hangverseny. 16.00 Hirek, 16.30 A szocialista országok könnyüzene müsorából. 17.00 Román népi zene. 17.30 A riporter jegyzetfüzetéből. 18.00 Hirek. 18.30 Olténiai népi zene. 19.00 A hallgatók zenei müsora

★

Közérdekü tájékoztató

Az Aramszolgáltatási vállalat közli, hogy vasárnap, december 24-én délelött 9 és 15 óra között Buzsákban, a Kádastelepen, Pernyavában a Sava Raicu és Dr. Koch utca között, valamint Ujaradon 10 és 14 óra között szünetel az áramszolgáltatás.

★

A SZÍNHÁZ bemutatja

Szombaton, december 23-án, este 7,30 órakor: Nu se stie niciodată. (Bérletszünet).

Vasárnap, december 24-én, délután 2,30 órakor: Nu se stie niciodată (Bérletszünet) és este 7,30 órakor: Nu se stie niciodată. (C-bérlet).

A PRICHINDEL bábszínház műsora

Vasárnap, december 24-én, délelőtt 10,30 órakor: Giscănel és délután 4 órakor: Micii muschetari.

Hétfőn, december 25-én, délelőtt 10,30 órakor: Cinci săptămini în balon és délután 4 órakor: Giscănel.

AMOZIKBAN vetitik

DÓZSA GYÖRGY filmszinház: A kétarcu ember. IFJUSÁGI filmszinház: Hajnali ugrás. N. BĂLCESCU filmszinház: Carmela. I. L. CARAGIALE filmszinház: A párbaj. PROGRESUL filmszinház (Ujarad): Minden áron. SOLIDARITATEA filmszinház (Gáj): Jevdokia. M. GORKIJ filmszinház (Mikelaka): Négyen az árban.

Az ARTEX szövetkezet FELKÉRI A RENDELŐKET váltsák ki régebben rendelt és már elkészült ruháikat ÉS EGYÉB CIKKEIKET, MERT KÜLÖNBEN KÉNYTELEN AZOKAT ELHAGYOTT INGÓSÁGNAK MINŐSITENI

Az orczifalvi állami gazdaságban

Ritmusú eredmények, nagyszerű tervek — és mégis...

Az orczifalvi állami gazdaság [illegible]ökházában nagy volt a készülődés. Kinn, a kapu előtt már [illegible]t állt a terepjáró kocsi, benne [illegible]dig éppen az utolsó iv papirokat, kimutatásokat csomagolt[illegible]k a mérnökök, könyvelők. [illegible]lentős nap volt ez, hiszen [illegible]ár a majdnem végleges évi [illegible]érleget, valamint az 1962-es [illegible]rvet vitték a felettes szervek[illegible]z ellenőriztetni.

Bár az aktatáskák nem duzdtak ki különösen, tartalmuk lényegére mégis méltán lehet büszke az állami gazdaság valamennyi dolgozója. A nemkára végetérő esztendő tervei majdnem minden mutatóját tulhaladták, noha számos nehézséggel kellett megizdenlök. Ezek azonban csak éginkább növelik az eredmények szépségét, értékét.

De vegyük csak szépen sorba a 1961-es esztendő megvalósitsait.

Kisebb önköltségi áron

Bár a gazdaságban jelentősével, sulyával az állattenyésztés mintegy negyven százalékot képvisel, mégis ezzel kell kezdeni, mivel az eddigi sikerek éppen itt lehetnek elsősorban biztos kiinduló pontjai az [illegible]jabbaknak.

Az állattenyésztés csupán pár [illegible]res multra tekinthet vissza, [illegible]y természetesen a tapasztalatok szerzésének időszaka is volt [illegible] elmult esztendő. S ma már [illegible]ámos olyan kiváló tehéngondozóról beszélnek elismerően, [illegible]ki alaposan ismeri tennivalóit [illegible] ugyanakkor szivvel-lélekkel [illegible]olgozik. A gazdaság vezetősége [illegible]ső sorban arra törekedett, [illegible]ogy kialakitsa azt a munkásárdát, amelyre állandóan számithat. Ez nagyjából már sikerült.

Ma már nem ritkák itt sem az olyan állatgondozók, mint például Rump Fidel, aki 1959 óta megszakitás nélkül ebben a munkakörben dolgozik s tapasztalatai alapján meg tud birkózni a legösszetettebb feladatokkal is. A gazdaság állatorvosa is állandóan számit már az ő segitségére.

Mindezek után természetesen az eredmények sem maradhattak el. A gazdaság erre az esztendőre 3.200 liter tejet tervezett minden takarmányozott tehét után. December 18-ig azonban már ez a mennyiség elérte a 4.700 litert, év végére pedig minden takarmányozott tehén tejtermelése kereken ötezer liter lesz.

Nem érdektelen egy pillantást vetni az önköltségi ár alakulására is. Egy liter tej önköltségi árát ugyanis sikerült 6 banival a tervszerüsitett alá leszoritani.

Hasonlóan szép eredményekről adhatnak számot a sertésgondozók is. Számottevően tulhaladták mind a sertések létszámbeli gyarapodásának, mind pedig sulybeli növekedésének tervét. Mig például a tervek a kéthónapos malacok sulyát 16 kilóra irányozták elő, addig a gazdaságban 2.200 malacnál sikerült két hónap alatt a 18 kilós sulyt is elérni.

Ugyancsak számottevően csökkentették e téren is az önköltséget. Egy kiló sertéshus önköltségi ára 1,5 lejjel volt alacsonyabb a megengedettnél.

Ujkeletü a gazdaságban a baromfitenyésztés is. A terv szerint minden tyuk hozama ebben az évben 80 tojás lett volna. Mindeddig azonban ezt a tervet is tulhaladták és egy tyukra 144 tojás jut. Az önköltséget pedig közel két százalékkal sikerült csökkenteni.

Ezek után önkéntelenül is felmerül a kérdés, hogyan sikerült mindezt elérni?

A módszerekről

mindenekelőtt Pela Olimpia elvtársnővel, a baromfitenyésztésben dolgozó brigád felelősével beszélgettünk. Pela elvtársnő néhány éve dolgozik az orczifalvi állami gazdaságban, mégpedig mérnöki képesitéssel.

Elmondotta, hogy kezdetben meglehetősen sok nehézséggel kellett megküzdeniök, mivel sem a munkások, sem a vezetők nem rendelkeztek még a szükséges tapasztalattal. Az anyagi feltételeket hamar megteremtették és igy rövid idő mulva már csak a gondozók szaktudásától, lelkiismeretességétől függött az, hogy tudják-e teljesiteni tervüket.

A tojástermelés növelésének legfontosabb feltétele a helyes etetés. Pela elvtársnő vezetésével is ezt honositották meg. Az eredmények pedig önmagukért beszélnek.

A tehenészetben ugyancsak a takarmányozást tartják az egyik legfontosabb kérdésnek. Ebben az esztendőben már szinte óramü pontossággal betartották az istállóprogramot. Külön naplót vezettek valamennyi tehén takarmányozásának és tejtermelésének alakulásáról.

A tudomány nemcsak tért hódi[illegible], de uralkodóvá is vált az orczifalvi állami gazdaság valamennyi részlegén, s igy az eredmények nem véletlenszerüek, hanem a gondos munka következményei.

A növénytermesztésben

már nem mindenütt beszélhetünk a terv teljesitéséről. Itt csupán a buzatermesztésben értek el jobb eredményeket. Összesen 1.830 hektár területen termesztettek buzát, főleg nagyhozamu fajtákat. A hektáronkénti átlagot 1.900 kilóra tervezték. Betakaritáskor örömmel vették tudomásul, hogy a hektáronkénti átlag jóval tulhaladta a tervezettet, mivel 2.174 kiló volt.

Igy több mint ötven vagon buzával járulhattak hozzá terven felül a központi állami alaphoz. Természetesen, hogy ezért is feltétlenül dicséretet érdemelnek az orczifalvi állami gazdaság dolgozói.

Sajnos, a kukorica termesztési terv teljesitésével azonban adósak maradtak. Ezt némileg az időjárás mostohaságával és más tényezőkkel indokolják.

Bár a legtöbb negativ tényező az időjárás volt, mégis szóvá kell tennünk a növényápolásban mutatkozó mulasztásokat is. A kapálással például némileg késtek, ami ugyancsak károsan befolyásolta a termési átlagot.

Mindezeken természetesen már a következő esztendőben gyökeresen javitani akarnak. Ezt tükrözik az elkészitett és feldolgozott jövő évi terv és a már eddig elvégzett feladatok teljesitése is.

A terv mindenképpen biztató és még nagyobb haladás ösztönzője, iránymutatója lesz az egész gazdaságnak. De még sem mehetünk el olyan tényezők mellett, amelyek bizony a szép számok keltette jó benyomás mellett is meggondolkoztatják az embert.

...és mégis

Bár például a tejtermelésben már december végére elérik az egy tehénre jutó ötezer litert, az 1962-es év tervében mégis csak 4.500 liter szerepel. (Igaz, hogy ez igy is nagy haladást jelent az idei 3.200 literrel szemben).

Vagy vegyük csak a kukorica termesztési tervét. A gazdaság kukorica termesztésre szánt 640 hektár területéből négyszázat ötezer kilós szemes átlag termés elérésére készitenek elő. Csupán 240 hektár marad ki a nagy előirányzatból. Mégis a gazdaság tervében a hektáronkénti átlagtermést kukoricából csupán 2.100 kilóban szabták meg.

Ezeknél a számoknál különösen érdemes megállni egy kicsit, hiszen ha a gazdaság valóban komolyan törekszik arra, hogy legalább 400 hektáron elérje az ötezer kiló szemes kukorica átlagot — s ezt nem vonjuk kétségbe — akkor már ezzel tul is haladta, mégpedig lényegesen a tervet. A fennmaradó 240 hektáron már nem is kell semmit termelniök.

Csupán ezt a két szembetünő adatot vettük jobban szemügyre a tavalyihoz mindenképpen haladást jelentő tervből. Az orczifalvi állami gazdaság már nemcsak müszaki, de káder szempontból is rendelkezik valamennyi szükséges feltétellel ahhoz, hogy nagyobb lépésben haladjanak előre. Az 1962-es tervnek azonban nem minden mutatószáma segiti elő ezt a nagyobb lépést. Éppen ezért a pártalapszervezet bürójának, a gazdaság vezetőségével együtt elemeznie kell, miképpen javitsanak még a terven.

Igy majd legközelebb még szebb eredményekről számolhatunk be.

Péterfi Árpád

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

(Folytatás az első oldalról.)

A tanácskozás munkálatai keretében sokat foglalkoztak a hektáronkénti növénysürüség kérdésével.

A kutatóintézetekben végzett kisérletek azt mutatják, hogy a helyes növénysürüség biztositásával országos átlagban 25—30 százalékkal növelhető a kukoricatermelés.

Az élenjáró kollektiv gazdaságok kiemelkedő eredményeiből az állami gazdaságok és a gép- és traktorállomások dolgozóinak, a kollektivistáknak gazdag tapasztalataiból kiindulva azt ajánlották, hogy **minden gazdaságban válasszák ki a legjobb parcellákat s ezeken alkalmazzák az előrehaladott, a tudomány és a gyakorlat által megjelölt intézkedéseket, hogy öntözetlen területen hektáronként több, mint 5.000 kiló szemeskukorica teremjen.** Ha a kollektiv gazdaságok 1962-ben 500.000 hektárról átlag 5000 kiló szemeskukoricát takaritanának be hektáronként, ez 1,5 millió tonna kukoricatöbbletet jelentene 1961-el szemben. Figyelembe véve parasztságunk gazdag tapasztalatait, a lakosság fogyasztási szükségleteinek fedezése érdekében szükséges, hogy a tisztán vetett babtermelés növelése mellett kiterjesszük a kukoricával köztesen vetett bab termesztését. Ezzel a módszerrel a kukoricatermés mellett hektáronként 300 kiló szemesbab termést érhetünk el.

A tanácskozáson — az állatok ésszerü takarmányozása és termelékenységük növelése érdekében — nagy fontosságot tulajdonitottak **a fehérjékben gazdag növények termesztésének**, valamint a napraforgó cukorrépa, burgonya, zöldség és más növények termesztésének.

1962-ben a borsóvetés területét 300.000 hektárig növelhetjük más kevésbé értékes termékek vetésterületének korlátozásával, amelyek egyes kollektiv gazdaságokban még számottevő területeket foglalnak el.

A napraforgó-termelés állandóan növekedett — az 1956—1958 közötti időszak évi 255.000 tonnájáról — 511.000 tonnára az 1959—1961-es időszakban. De e növekedést főleg a bevetett területek kibővitése révén értük el és csak kisebb mértékben a hektárhozam növelésével.

Szaporitanunk kell a nagy olajtartalmu fajtákat; vessük mélyenszántott és jól trágyázott földbe a napraforgót, végezzük el jó körülmények között a vetést és a növényápolást s ennek alapján növeljük az átlagos hektárhozamot legalább 1500 kilóra.

A cukorrépa-termelés az 1958. évi 1,7 millió tonnáról 1961-ben 2,8 millió tonnára növekedett. A sok kollektiv gazdaságban elért magas terméshozam azonban azt bizonyitja, hogy ennél a növénynél is jelentősen fokozhatjuk a termelést, olyannyira, hogy 1965-ig hektáronként átlag 25.000 kiló cukorrépát takarithatunk be.

Feladatunk az, hogy nagyobb cukortartalmu fajtákat termesszünk, hogy növeljük a hektárhozamot és a legkedvezőbb övezetekben termesszük ezt a növényt.

Burgonyánál az átlagos hektárhozam szinvonala évek óta nem kielégitő. Késlekedtek az értékes fajták szaporitásával és a temesztésbe való bevezetésére irányuló intézkedések foganatositásával.

A nagy burgonyatermés elérése érdekében a legalkalmasabb területeket kell erre kiválasztani, széleskörüen el kell terjeszteni a nagyhozamu és betegségekkel szemben ellenálló fajtákat.

Az egyik probléma, amelyre a Földmüvelésügyi Minisztériumnak és a néptanácsoknak állandóan gondot kell forditani, **a városok és munkásközpontok körüli zöldségtermesztő övezetek fejlesztése**, hogy biztositsák a lakosság minél bőségesebb ellátását és elkerüljék a nagy távolságokról történő költséges szállitást. A tanácskozáson rámutattak, milyen nagy jövedelem érhető el zöldségtermesztésből. Az itt emlitett példák meggyőzőek.

Helyesnek találjuk a tanácskozáson alakitott bizottságok elemzését és ajánlásait a szőlő- és gyümölcstermesztés kérdéseiben, valamint a terméketlen területek müvelésbe fogásának és a talajerózió leküzdésének problémáiban. Az illetékes fórumok feladata, hogy kellő figyelemmel megvizsgálják azokat az ajánlásokat, amelyeket a pártkongresszuson megszabott iránymutatás alapján állitottak össze.

Elvtársak!

Pártunk III. kongresszusa azt a feladatot tüzte ki, hogy 1965-ig a szarvasmarhaállomány 5,8 millióra, a sertésállomány 7,5 millióra, a juhállomány 13 millióra növekedjék; ebből a kollektiv gazdaságokban a szarvasmarhaállomány 2.350.000-re, a sertésállomány 3,7 millióra, a juhállomány 7 millióra.

Az állatállomány növelésének feladatai sikerrel valóra válnak. November elsejéig a kollektiv gazdaságokban a szarvasmarhák száma 930.000-re emelkedett — ebből 265.580 tehén és 350.000 üszőborju. A kollektiv gazdaságok az állatállomány növelésére befektetett saját eszközeiken kivül 1961-ben több mint 800 millió lej értékü hosszulejáratu és kamatmentes állami hitelt kaptak állatvásárlásra és állatszállások épitéséhez szükséges anyagok beszerzésére.

Mindezek ellenére még nincsenek kihasználva az állatállomány gyors növelése terén rendelkezésünkre álló nagy lehetőségek.

Brassó, Maros-Magyar Autonóm és más tartományokban, ahol nagy kiterjedésü legelők vannak és ahol régi hagyománya van az állattenyésztésnek, nem használják ki kellőképpen az állattenyésztés kedvező feltételeit.

Ki kell emelni azoknak a gazdaságoknak a helyes magatartását, amelyek saját tenyésztésből gyarapitják a tehenek számát. Jó példát nyujt e tekintetben a hermányi (Brassó tartomány) kollektiv gazdaság; az állományában jelenleg 526 tehénből 326 saját tenyésztésü.

Az RMP KB 1961 junius 30—julius 1-i plenáris ülése birálta azt a tendenciát, hogy elhanyagolnak egyes hazai tehénfajtákat, azzal az ürüggyel, hogy alacsony hozamuak. Az állattenyésztési kutatóintézet telepein végzett kisérletek, valamint számos állami gazdaság és kollektiv gazdaság eredményei megmutatták, hogy a sztyeppei szürke teheneknek máramarosi barna, dobrudzsai vörös és román tarkafajtákkal való kereszteződéséből olyan egyedek származnak, amelyek jó takarmányozással — jó körülmények között — 2500—3200 liter tejet adnak. A tanácskozáson sok felszólaló meggyőző példákat hozott fel a **tejtermelés növelése** terén gazdaságukban elért jó eredményekről.

Szép eredményeket értek el Suceava, Dobrudzsa, Krisána, Brassó és Bánát tartományban. A nagykomlósi (Bánát tartomány) kollektiv gazdaságban ebben az évben december elsejéig a 194 takarmányozott tehén mindegyikétől átlagosan 3000 liter; a livedeai (Bukarest tartomány) kollektiv gazdaságban 103 takarmányozott tehéntől átlagosan 2800 liter tejet fejtek. 616 kollektiv gazdaság csupán az év első tiz hónapjában 1800 literen felüli átlagos tejtermelést ért el takarmányozott tehenenként.

Mindezek ellenére egyes gazdaságokban még nem kielégitő a tejtermelés. Még ebben az évben is sok gazdaság — főleg Arges, Kolozs, Iasi és Oltenia tartományban — takarmányozott tehenenként átlagosan ezer liternél kevesebb tejet termel; ez elsősorban annak tulajdonitható, hogy az állatokat nem gondozzák jól, nem etetik őket kellő mennyiségü és jó minőségü takarmánnyal.

A kollektiv gazdaságok számára rendkivül jövedelmező **a sertéstenyésztés és hizlalás**, amely a hustermelés növelésének legfőbb forrása és nagy pénzjövedelmet hoz.

1960-ban a kollektiv gazdaságok 100.000 sertést, 1961-ben 250.000 sertést szállitottak az államnak, 1962-ben pedig szerződés alapján 900.000 sertést fognak szállitani.

A juhtenyésztést illetően ezek állománya 11 millió fő körül mozog. A finom- és félfinom gyapjas juhok számának növelése terén elért eredmények lehetővé teszik a párt vezetősége által kitüzött ama feladat valóraváltását, hogy 1962-től kezdődően megszüntessük a gyapjubehozatalt. Ez év október elsején a mezőgazdaság szocialista szektorában lévő több mint 5 millió juh közül 3,770.000 darab, vagyis több mint 75 százalék finom- és félfinom gyapjas juh volt. Növekedett a juhok hozama is. Érdemes megemliteni egyes Máramaros, Dobrudzsa és Krisána tartománybeli kollektiv gazdaságok eredményeit; e gazdaságok nagyszámu juhról átlag 5—7 kiló finom- és félfinom gyapjut nyirtak juhonként, ami azt mutatja, hogy nagy lehetőségek vannak a gyapjutermelés növelése terén. Ahhoz, hogy 1965-ig elérjék a 27.000 tonna finom és félfinom gyapju termeléséhez szükséges juhállományt, intézkedések történnek majd az ilyen fajtáju jerkebárányok megtartására és arra, hogy 1963-ig egymillió ürüt neveljenek.

Rendkivül nagy figyelmet kell forditani a **baromfitenyésztés** kérdésére.

Meghallgatták itt a gyarmatai állami gazdaságban dolgozó Nicolae Dogaru elvtárs, az andrásesti állami gazdaságban dolgozó Gheorghe Hiotu elvtárs és mások hozzászólásait, akik rámutattak, mily eredményekre képes egy jó gazda, ha meg van győződve a baromfitenyésztés gazdasági fontosságáról és szenvedéllyel dolgozik. A gyarmatai állami gazdaság évente 100.000 csirkét és 20.000 kispulykát nevel, vagyis itt 3150 szárnyas jut száz hektárra, a száz hektárra eső nagy állatokon kivül. A baromfitenyésztő részlegből a gazdaság terven felül 2,5 vagon szárnyashust és 270.000 tojást ért el. Hasonló példákkal a kollektiv gazdaságokban is találkozunk.

A tanácskozáson azonban az is kitünt, hogy sok állami- és kollektiv gazdaságban mindösszesze 2—3 szárnyas jut egy hektárra. Vessünk véget határozottan, elvtársak, ennek a türhetetlen állapotnak. **Az összes állami- és kollektiv gazdaságoknak erős baromfitenyésztő szektort kell létrehozniuk és legalább 500—600 szárnyast kell tenyészteniük 100 hektárra számitva. A városok és munkásközpontok közvetlen közelében lévő egységekben fejleszteni kell a tojás- és husbaromfi ipari méretü tenyésztését, tojástermelésre szakositott baromfitelepeket kell szervezni legalább 10—15 ezer legjobb fajtáju szárnyassal.**

Elvtársak!

Az állattenyésztéssel, a tej, hus, gyapju, stb. termeléssel kapcsolatos feladatok teljesitése érdekében minden gazdaságban állandó, fokozott gondot kell forditani a **takarmánytermelés növelésére.**

Tekintettel arra, hogy a silókukoricának rendkivüli értéke van elsősorban a fejőstehenek takarmányozásában, a párt- és állami szerveknek, minden egyes gazdaság vezetőségének szüntelenül gondoskodnia kell e takarmányfajta biztositásáról. Az állattenyésztési bizottság rendkivül értékes ajánlásokat tett ebben az irányban s ugy vélem, hogy ezek alkalmazása minden gazdaságnak érdekében áll.

Az utóbbi években kiterjesztettük a takarmánynövények, főként a kukorica másodvetését a rozs, árpa, repce, stb. betakaritása után felszabadult földeken. Ezt a módszert, amely valójában a megnövelt területek növelését jelenti, a következő évek során minden állami gazdaságban és kollektiv gazdaságban alkalmazni kell, hogy értékes takarmánytöbbletre tegyünk szert.

A legelők és a **természetes** kaszálók, amelyek több, mint 4 millió hektár területet foglalnak el, országunk értékes kincsét képezik; ezt a kincset sokkal jobban kell felhasználnunk. A tanácskozás során ezzel kapcsolatosan hasznos javaslatok hangzottak el s ezeket helyes a jövőben szem előtt tartani.

Az állami- és kollektiv gazdaságokban jóval szélesebbkörüen kell megszervezni a kombinált takarmányok termesztését, mindenek előtt a sertések és szárnyasok részére: ezáltal a takarmány ésszerübb felhasználását az állati termékek termelésének növekedését és az önköltség csökkentését.

Állatszállások épitésére a kollektiv gazdaságok hosszulejáratu, jelentős állami kölcsönöket, továbbá mérsékelt áron épitőanyagokat és müszaki segitséget kaptak. Kevés költséget igénylő, tartós épitkezések idejében való végrehajtása — olyan probléma ez, amelyet a párt- és állami szerveknek állandóan szemelőtt kell tartaniuk. A tanácskozáson számos konstruktiv példát hoztak fel hasznos, gazdaságos épitészeti megoldásokra, amelyeket az állattenyésztéshez szükséges épitkezések során valamennyi kollektiv gazdaság felhasználhat.

Elvtársak!

A gépgyártó-ipar munkásai, technikusai és mérnökei hozzáértő munkájukkal mind nagyobb mértékben biztositják a mezőgazdaság ellátását a világ technika szinvonalán álló traktorokkal, gépekkel és korszerü felszerelésekkel, a szocialista mezőgazdaságunk fejlődése megkövetelte mennyiségben.

Hazánk szántóföldjein jelenleg **52.900 traktor, több, mint 23.000 gabonakombájn, 48.000 vetőgép és más gép van üzemben.**

Iparunk gyártott egy olyan tipusu gabonakombájnt, amelyről az állami gazdaságok dolgozói és a kollektivisták elismerően nyilatkoztak, továbbá uj tipusokban nagy termelékenységü univerzál vetőgépeket, kitünően működő és nagy kapacitásu kukoricavetőgépeket; a mezőgazdaságban nemsokára munkába állnak az uj, nagy termelékenységü 65 lóerős traktorok; megkezdődik egy kukorica- és egy silókukoricaaratókombájn sorozatgyártása.

A különböző mezőgazdasági munkák — a takarmánybetakaritás és előkészités, a vizellátás, a juhnyirás, a fejés, a belső szállitások, a főbb gyümölcstermesztési, zöldségtermesztési és szőlészeti munkálatok — gépesitése azt a feladatot állitja iparunk elé, hogy bevezesse a szükséges gépek gyártását és ellássa velük a mezőgazdaságot.

Mezőgazdaságunk fejlődése bebizonyitotta, milyen nagy szerep hárult és hárul a **gép- és traktorállomásokra** a termelés növelésében. A géppel végzett munkálatok volumene 1961-ben az 1959. évinek a kétszeresére nőtt, a főbb munkálatok gépesitési aránya pedig a kollektiv gazdaságokban a szalmásgabonafélék szántásánál és vetésénél több mint 90 százalékot, betakaritásánál 70 százalékot, a kukorica vetésénél meg 76 százalékot ért el. A gépesités kiterjesztése több féle munka elvégzésére és e munkálatok minőségének állandó tökéletesitése hozzájárult ahhoz, hogy a kollektiv gazdaságok gazdagabb terméseket takaritottak be és hogy állandósultak e gazdag termések.

A gépészek tevékenységének megjavitásában fontos eszköz a traktorosbrigádok állandósitása a kollektiv gazdaságokban. Az a tény, hogy ugyanazok a gépkezelők több éven át ugyanahhoz a gazdasághoz vannak beosztva, erősiti a traktoros brigád és a kollektiv gazdaság mezei brigádjai közötti együttműködést, fokozza a gépkezelők felelősségérzetét az általuk megmunkált szántóföldek termőségéért.

A gépészek nagy többsége lelkiismeretesen és felelősségérzettel dolgozik, idejében és jó minőségben végzi el a munkálatokat, hozzájárul a termés jelentős növeléséhez. Természetesen még vannak olyan gépkezelők, akiknek a munkája nem kielégitő. A gép- és traktorállomások vezetőségei tekintsék becsületbeli feladatnak, hogy csak jóminőségü munkát végezzenek. A pártszerveknek és pártszervezeteknek kötelességük állandóan ellenőrizni a GTA-k által végzett munkák minőségét.

A párt és a kormány azt a feladatot tüzte az **állami gazdaságok** elé, hogy váljanak szocialista mezőgazdasági nagy vállalatokká, szolgáltassanak nagymennyiségü mezőgazdasági élelmiszertermeket a lakosság és az ipar ellátására s egyben legyenek a szocialista mezőgazdálkodás példái a kollektiv gazdaságok előtt, lássák el ezeket a gazdaságokat nagyhozamu fajvetőmagvakkal, ültetőanyaggal és fajállatokkal. Elmondhatjuk, hogy az állami gazdaságok eredményesen teljesitik ezeket a felelősségteljes feladatokat.

Az állami gazdaságok össztermelése jelentősen növekedett, emelkedett a munka termelékenysége és csökkent a termékek önköltsége. Az állami gazdaságok 1959—1961 között buzából kétszer, tehéntejből háromszor, husból csaknem háromszor annyit, gyapjuból pedig csaknem 75 százalékkal többet szállitottak a központi alapra, mint az 1956—1958-as időszakban. Idén az állami gazdaságok részaránya a központi alap ellátásában a következő: buzából 36 százalék, kukoricából 26 százalék, husból 20 százalék, tehéntejből 36 százalék. Ugyanakkor az állami gazdaságok ebben az évben több mint 150 ezer tonna kiváló minőségü buzavetőmagot, 15.000 tonna nagy termelékenységü hibridkukorica-vetőmagot, továbbá szőlő- és gyümölcstermesztési ültetőanyagot, tenyészállatokat szállitottak a kollektiv gazdaságoknak.

Nem hunyhatunk azonban szemet afölött, hogy minden tartományban vannak még állami gazdaságok, amelyek termelése alacsony fokon áll; gyakran előfordul, hogy ugyanabban a gazdaságban brigádonként is más-más a terméseredmény.

Az állami gazdaságoknak elegendő gépi felszerelésük, sok mérnökük és technikusuk van, minden szükségessel rendelkeznek ahhoz, hogy megszüntessék ezt a helyzetet, hogy biztositsák a sokoldalu fejlődést és egyre nagyobb termést érjenek el.

Az állami gazdaságok tanácsainak, munkásainak, mérnökeinek és technikusainak arra kell összpontositaniok erőfeszitéseiket, hogy ésszerübben használják fel a rendelkezésükre bocsátott földeket és gépi felszerelést, általánositsák és széleskörüen alkalmazzák a termelésben a fejlett mezőgazdaságtudomány és technika vivmányait, használják fel az összes tartalékokat a növényi és állati termelés erőteljes növelésére, hogy szüntelenül javitsák a munkaszervezést, tartsák tiszteletben és erősitsék meg a terv- és pénzügyi fegyelmet, forditsanak állandóan gondot a munkatermelékenység fokozására és a termékek önköltségének csökkentésére.

Elvtársak!

A népi hatalom éveiben csaknem kilencszeresére növekedett a mezőgazdasági mérnökök és technikusok, zootechnikusok és állatorvosok száma 1938-hoz képest. Nagy érdeklődéssel hallgattam több szakember, agronómus és zootechnikus felszólalását, akik alaposan ismerik mesterségüket, értékes tapasztalatokra tettek szert és odaadóan dolgoznak feladatuk teljesitésén.

Nincs nagyobb öröm egy agronómus, zootechnikus vagy állatorvos számára annál, mint állami és kollektiv gazdaságokban közvetlenül a terepen dolgozni, ahol teljes mértékben gyümölcsöztethetik a tanulmányi évek alatt szerzett ismereteket és láthatják munkájuk konkrét eredményeit.

A rendelkezésünkre álló mezőgazdasági káderek felkészültségüknek és a szocialista mezőgazdasági egységek szükségleteinek megfelelően ésszerüen kell felhasználni. Sok mezőgazdasági szakembert különféle olyan munkára használnak, amelyek nincsenek kapcsolatban szakképesitésükkel, miközben számos állami és kollektiv gazdaságban és GTA-ban csökkentett számu szakember dolgozik. Bákó tartományban 395 agronómus és zootechnikus mérnök közül csupán 107 dolgozik állami és kollektiv gazdaságban vagy GTA-knál, Olténia tartományban pedig 1218 mezőgazdasági szakember közül csupán 409.

Ezen a helyzeten gyökeresen változtatni kell s a szakemberek zömét ugy kell elhelyezni, hogy közvetlenül a szocialista mezőgazdaságban dolgozzanak, ott, ahol eldől a termés sorsa.

A mezőgazdasági káderek megfelelő felhasználásáról való gondoskodás mellett komoly erőfeszitésre van szükség a mezőgazdasági szakemberek számának gyarapitása s felkészültségük javitása céljából. Folyamatban van a különböző fokozatu mezőgazdasági iskolák fejlesztésére szolgáló intézkedési terv kidolgozása. Tervbe vettük a felsőfoku tanintézetben tanuló diákok számának gyarapitását és a középkáderek kiképzésére szolgáló iskolahálózat kibővitését. Lényegesen megjavitjuk a tanulmányi folyamatot a felsőfoku mezőgazdasági oktatásban, hogy biztositsuk szorosabb kapcsolatát a mezőgazdasági termeléssel. Az oktatási programokat felül kell vizsgálni, hogy megfeleljenek annak a szinvonalnak, amelyet a mezőgazdasági tudomány és gyakorlat legujabb vivmányai megkivánnak. Komolyan megjavitjuk a középkáderek kiképzési rendszerét, az egész oktatási folyamatot egybekapcsolva a mezőgazdaság szocialista egységeiben végzendő gyakorlati munkával, ami megteremti a tanulók alapos elméleti és gyakorlati felkészültségének előfeltételeit.

A mezőgazdasági müszaki iskolákat és a felsőfoku mezőgazdasági tanintézeteket fokozatosan át kell költöztetni a legjobb állami gazdaságokba és kisérleti állomásokra, ahol alkalmas feltételeket kell biztositani az oktatás jó menetéhez. Meggyőződésünk, hogy ez az intézkedés magasabb fokra emeli a mezőgazdasági oktatás szinvonalát s hogy ezt megelégedéssel fogadja ifjuságunk és tantestületünk egyaránt. (Taps).

A mezőgazdaság gyorsütemü gépesitése szükségessé teszi, hogy néhány év alatt több mint 60.000 mezőgazdasági gépkezelőt képezzünk ki. E feladat megvalositása érdekében a gépkezelő traktoristák képzésére a Földmüvelésügyi Minisztérium — a gép- és traktorállomások és állami gazdaságok mellett — megfelelő számu szakiskolát fog létesiteni.

A tanácskozás vitái tükrözik a mezőgazdasági ismeretek tömeges elterjesztése érdekében végzett pártmunka gyümölcseit. Ezt az akciót mégjobban ki kell terjeszteni, hogy gyakorlatilag felölelje a kollektivista parasztság egész tömegét, különös figyelmet forditva az ifjuságra. A szakemberek adjanak meg minden támogatást az agrozootechnikai tömegoktatást végző köröknek, valamint minden más oktatási formának, amely elterjeszti a mezőgazdasági ismereteket a parasztság körében.

A kollektiv gazdaságok vezető kádereinek képzése céljából a Földmüvelésügyi Minisztérium és a néptanácsok kötelessége biztositani a kollektiv gazdasági elnökök, brigádvezetők és könyvelők tanfolyamainak jó működését.

A kutatóintézetek, a felsőfoku oktatás és a kisérleti állomások tudományos dolgozói nagymértékben hozzájárulnak ujabb kukoricahibridek és nagyhozamu növényfajták bevezetéséhez a mezőgazdasági gyakorlatba, a mezőgazdasági gépek tökéletesitéséhez, a talaj termelékenységének fokozásához, a növénytermesztés agrotechnikájának megjavitásához és a növényi és állati termelés más problémáinak megoldásához. Számos felszólaló hangsulyozta egyes tudományos kutatók érdemelt, azoknak az embereknek a kitüntetése alkalmából, akik kiváló érdemeket szereztek mezőgazdaságunk fejlesztésében.

Az elért eredmények ellenére azonban országunk mezőgazdasági tudománya még komolyan elmaradt a szocialista mezőgazdaság növekvő követelményeihez képest. Vannak még tudományos dolgozók, akik a terepről elszakadva szobamunkát végeznek, a tudományos vezető fórumok pedig olykor hajlanak arra, hogy a kutatók tevékenységét kizárólag a közzétett müvek után itéljék meg, figyelmen kivül hagyva ezek gyakorlati értékét.

Jelenleg a mezőgazdaság terén dolgozó tudományos kutatók többsége Bukarestben összpontosul. E helyzet megjavitására még csak bátortalan intézkedések történtek. A tudományos kutatómunka sulypontját át kell helyezni a termelésbe, ahol a tudományos megállapitások érvényessége gyakorlatilag ellenőrizhető. (Taps). A tudományos kutatómunkának még jelentősebben elő kell mozditania a mezőgazdasági termelés szempontjából létfontosságu területek fejlődését: a hazai növények és állatfajták nemesitését, az öntözéses müvelés agrotechnikájának kidolgozását országunk viszonyaira, a növényi betegségek és kártevők leküzdését stb.

A kisérleti állomásoknak szorosabb kapcsolatot kell teremteniük az állami és kollektiv gazdaságokkal, a kisérleti állomások ne szoritkozzanak csupán a fejlett munkamódszerek ajánlására, hanem legyenek e módszerek felhasználásának példaképei, a termelésben elért eredményekkel bizonyitsák be a tudomány gyakorlati alkalmazásának hatékonyságát s igy váljanak a fejlett tapasztalatok terjesztésének igazi központjaivá. (Taps).

Örömmel hallgattam Gh. Ionescu-Sisesti akadémikus felszólalását, a tudósokhoz intézett felhivását, hogy a tudományos kutatást kapcsolják szorosabban a gyakorlathoz. Nem kételkedem benne, hogy ez a felhivás kellő visszhangra talál az összes kutatók szivében.

A gyakorlattal, a termeléssel szoros kapcsolatban álló tudományos kutatás hatékonyságának fokozása egyik alapfeltétele annak, hogy elérjük a párt által a szocialista mezőgazdaság fejlesztése terén kijelölt célokat.

Elvtársak!

Szeretnék tudomásukra hozni egy hirt, amely, meggyőződésem szerint — valamennyiüket megörvendezteti. Az 1961. évi ipari össztermelési tervet december 19-én, 12 nappal évvége előtt teljesitettük. (Hatalmas, hosszas taps). **Ez azt jelenti, hogy az uj év kezdetéig fennmaradt napokban jelentős tervtulteljesitéseket érünk el.**

Engedjék meg, hogy kifejezzem erről a szónoki emelvényről a munkások, mérnökök, technikusok iránti meleg szeretetünket és nagyrabecsülésünket odaadó erőfeszitéseikért és szivből üdvözöljem hős munkásosztályunkat ezért a győzelemért. (Hatalmas, hosszantartó taps, ováció. A jelenlévők helyükről felállva hosszasan éljeneznek).

Évről-évre teljesitjük és tulszárnyaljuk az RMP III. kongresszusa Irányelveiben foglalt feladatokat, a népgazdaság minden ága kitartóan felfelé ivelő ütemben fejlődik, tovább növelve országunk gazdasági erejét.

A kohászatban, a gépgyártásban, a vegyiparban — a nehéziparnak az egész népgazdaság fellendülése szempontjából döntő jelentőségü fő ágaiban — jelentős fejlődési ütemet érünk el, ugyhogy az 1961. évi termelés mintegy 50 százalékkal nagyobb az 1959. évinél. A közszükségleti iparban is sikerrel megvalósulnak a párt által a termelés növelésére, a választék bővitésére, a termékek minőségének javitására kijelölt feladatok. A szocialista kereskedelem a jóminőségü, tartós és tetszetős áruk nagy választékával van ellátva s ezek az áruk egyre nagyobb mértékben kielégitik a lakosság növekvő igényeit.

Az anyagi termelés növelésében elért jelentős eredmények fokozzák államunk lehetőségeit, hogy egyre nagyobb alapokat forditson uj ipari létesitményekre, a mezőgazdaság és a szállitás müszaki-anyagi alapjának bővitésére, az életszinvonal emelését szolgáló akciók kiterjesztésére. A hatéves terv első két évében az egész népgazdaság viszonylatában több, mint 50 milliárd lejt ruháztunk be, 50 százalékkal többet, mint az 1958—1959-es években. Országszerte nagyszabásu épitkezési program bontakozik ki, uj gyárak és üzemek épülnek, számos meglévő vállalat a korszerü technika alapján fejlődik és épül ujjá.

A mezőgazdaságban a hatéves terv első felében az állami alapokból történő beruházások csaknem hárommilliárd lejjel meghaladják az Irányelvek előirásait, ugyhogy az 1962 évi beruházások összege megközelíti az 1965-re előirányzott szinvonalat. A pótösszegeket elsősorban a mezőgazdaság gépesitésének fokozására, az állattenyésztés fejlesztésére, ármentesitő-talajjavitó munkálatokra, a gyümölcstermesztés fejlesztésére irányoztuk elő. A kollektiv gazdaságok gazdasági megszilárdulásával egyidőben növekednek ezek beruházásai saját alapjaikból.

Megvannak a feltételek ahhoz, hogy 1962-ben a kollektiv gazdaságok alapjaiból fedezett beruházások elérjék a kétmilliárd lejt az 1959 évi, mintegy 600 millió lejjel szemben. Egyre több az olyan kollektiv gazdaság, amely jelen pillanatban állami hitelek nélkül fejleszti termelő kapacitását.

A népgazdaság fejlődésével egyidejüleg rendszeresen emelkedik a dolgozók életszinvonala. Az utóbbi két évben több, mint 16 százalékkal növekedett a reálbér. A városi és falusi dolgozók vásárlóerejének növekedését tükrözi, hogy növekedett a szocialista kereskedelemben eladott áruk mennyisége, amely 1961-ben egyharmadával meghaladja az 1959. évi szinvonalat.

Szüntelenül bővülnek a társadalmi-kulturális akciók, bővül az oktatás, a kultura és az egészségvédelem müszaki-anyagi alapja, sikerrel megvalósul a lakásépitési és városszépitési program. **Az állam 1960—1961-ben, 3,5 milliárd lejt, vagyis a III. Kongresszus Irányelveiben erre az időszakra előirányzott összegnél 750 millió lejjel többet forditott lakásépitésre; következésképpen e két évben több, mint 67.000 lakást adtak át a dolgozóknak.**

Népgazdaságunkat az arányos fejlődés, az ország erőforrásainak szüntelen növekedése és magas foku hasznositása, a szilárd pénzügyi helyzet jellemzi.

A hatéves terv valóraváltásában elért sikerek kedvező feltételeket teremtenek a népgazdaság további felfelé ivelő fejlődésére. Az 1962-es terv az ipar és a mezőgazdaság ujabb fellendülését, a beruházások összegének jelentős növekedését, a dolgozók életszinvonalának emelését irányozza elő. Az ipari termelés 1961-hez viszonyitva 13,5 százalékkal fog növekedni, mintegy 6,5 milliárd lejjel meghaladja az Irányelvek előirásait. A következő évben az állami alapokból eszközölt beruházások összege csaknem hatszor akkora, mint 1950-ben. A népgazdaság fejlődése nyomán az alkalmazottak száma 1962-ben 3.660.000-re emelkedik, ami 200.000-rel több, mint amennyit az Irányelvek előirnak.

Az elért fontos eredmények, az a lendület és határozottság, amellyel a városi és falusi dolgozók a hatéves terv előirásainak teljesitéséért harcolnak, biztositék arra, hogy teljes sikerrel megvalósul a szocialista épités kiteljesitésének nagyszerü programja. Hazánk még nagyobb virágzásnak indult, a nép javára és boldogságára. (Élénk, hatalmas taps).

Elvtársak!

Tanácskozásunk munkálatai erőteljes buzditást fognak jelenteni a párt- és állami szervek, az összes mezőgazdasági dolgozók számára, hogy erőfeszitéseiket a kollektiv gazdaságok gazdasági-szervezeti megszilárditására, e gazdaságok sokoldalu fejlesztésére, a közös tulajdon gyarapitására, a globális termelés és az áruterme lés növelésére összpontositsák.

Fáradhatatlanul dolgozunk azért, hogy minden kollektiv gazdaság erős és virágzó szocialista egységgé váljék, bőséges életet biztositson a kollektivistáknak és lelkesitő, eleven példaként álljon az egész parasztság előtt!

A tanácskozásunkon megvitatott nagy feladatunk teljesitése a vezetés egész munkájának megjavitását követeli a szocialista mezőgazdaságban. Fontos szerep hárul e tekintetben a Földmüvelésügyi Minisztériumra. A minisztériumnak meg kell javitania munkastilusát és munkamódszereit, a tudomány, az élenjáró gyakorlat, a nagy termések élenjáróinál használatos módszerek általánositásának valóságos szervező központjává kell válnia a mezőgazdasági termelésben, tevékenyebben kell hozzájárulnia az uj bevezetéséhez a mezőgazdaságba. A minisztériumnak kötelessége alaposan tanulmányozni szocialista mezőgazdaságunk gazdasági, technikai-tudományos és szervezeti kérdéseit, be kell vonni munkájába a legilletékesebb kádereket a mezőgazdaság szocialista egységeiből, a rajonoknál és a tartományoknál, valamint a kutatóintézetekben s a mezőgazdasági szakoktatásokban működő szakkádereket.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

(Folytatás a 3-ik oldalról)

Nagy felelősséggel járó feladatok hárulnak a néptanácsokra. Az ő hivatásuk behatóan foglalkozni a kollektiv gazdaságok egész tevékenységével, operativan és hozzáértéssel kell megoldaniuk a kollektiv gazdaságok gazdasági-szervezeti megerősitésével kapcsolatos összes kérdéseket.

A tartományi és rajoni pártszervezeteknek az a feladatuk, hogy fokozott politikai és szervező munkát végezzenek a parasztság és az összes falusi dolgozók körében, tanulmányozzák az élenjárók tapasztalatait és szervezzék meg e tapasztalatok széleskörü terjesztését, gondoskodjanak a néptanácsok és a kollektiv gazdasági vezetőségek tevékenységének folytonos, konkrét irányitásáról.

Elvtársak!

A tanácskozás feltárta mezőgazdaságunk nagy tartalékait, megvilágitotta a kollektivista parasztok, állami gazdasági, gép- és traktorállomási dolgozók, szakemberek és tudósok, pártszervek és néptanácsok felhalmozott tapasztalatának kiapadhatatlan kincsestárát.

Annak a meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy e tanácskozás részvevői hazatérve, széles körben ismertetik majd az egész parasztsággal, az összes mezőgazdasági dolgozókkal mindazt, amit itt megvitattunk és tevékeny munkát végeznek majd az itt kidolgozott javaslatok gyakorlati alkalmazásáért. (Élénk taps).

Csak néhány nap van még hátra ujévig. Engedjék meg, hogy kifejezzem ez alkalommal meleg elvtársi üdvözletemet és tiszta szivből jó egészséget, boldogságot és munkakedvet kivánjak Önöknek s Önök által a mezőgazdaság összes dolgozóinak, s azt, hogy a jövő év uj eredmények éve legyen a szocialista mezőgazdaság fejlesztésében -s a mezőgazdasági termelés folytonos növelésében, mind nagyobb, uj sikerek éve legyen a szocializmus hazai épitését, a nép jólétéért és boldogságáért végzett munkában és harcban!

Jó munkát, elvtársak! (Hatalmas, hosszantartó taps. Az összes részvevők helyükről felállva percekig éljeneznek).

A párt által vezetett dolgozó népünk megvalósításaiból

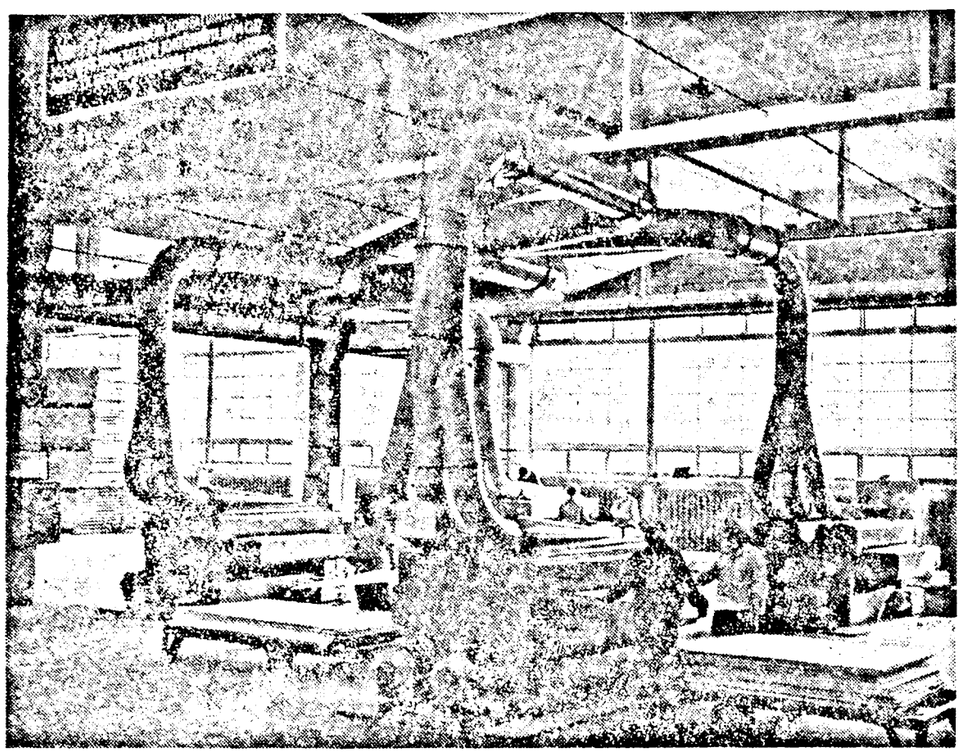

Nemrég kezdte meg a termelést a balázsfalvi fafeldolgozó kombinát. Képünkön: a falemez csiszoló-csarnok.

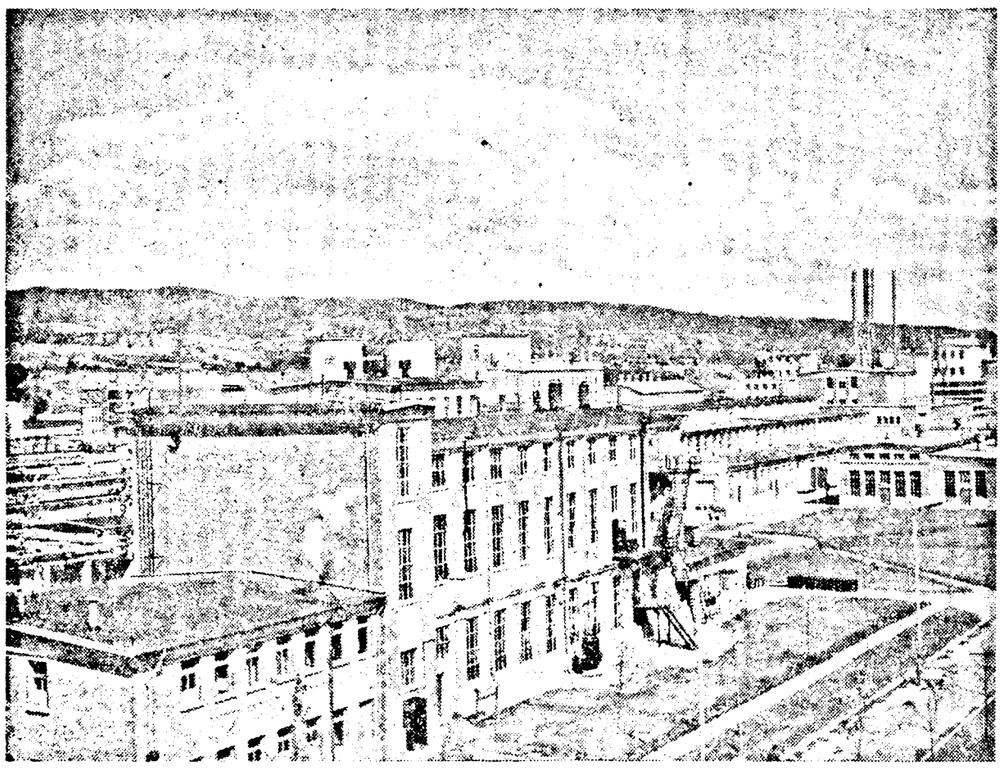

A borzesti vegyipari kombinát madártávlatból.

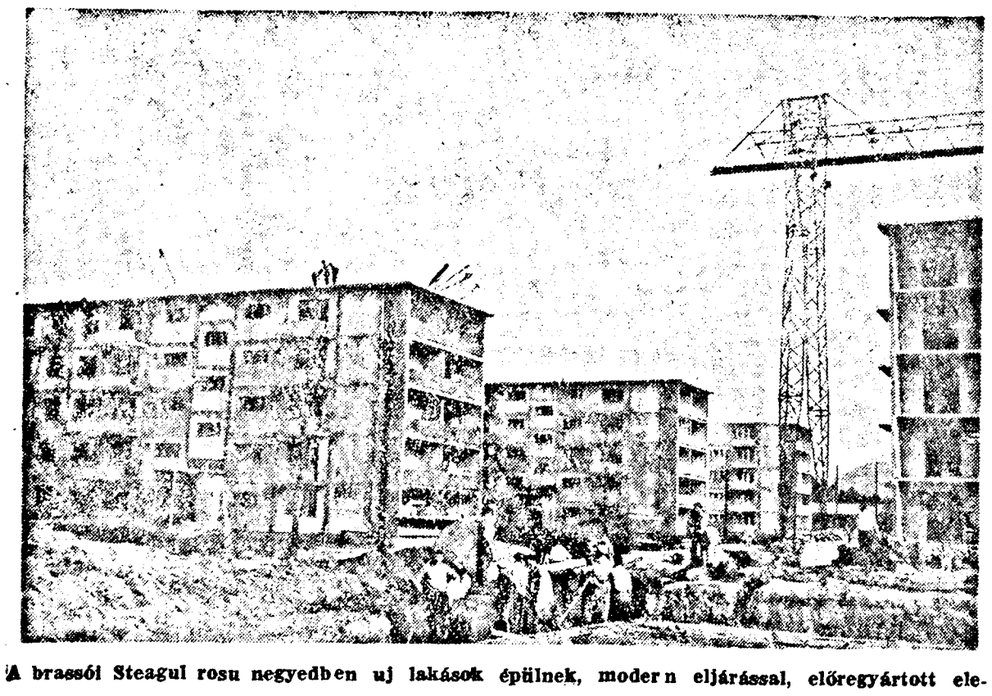

A brassói Steagul rosu negyedben uj lakások épülnek, modern eljárással, előregyártott elemekből.

Mi újság a KÜLPOLITIKÁBAN

L. I. Brezsnyev látogatása Indiában

L. I. Brezsnyev, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke december 21-én este ellátogatott a kalkuttai indiai nemzetközi klubba. D. P. Shastri, a klub főtitkára üdvözlő beszédében egyebek között rámutatott, hogy a Szovjetunió és India népei közötti barátság hozzájárul a béke fenntartásához és a világ népeinek felvirágzásához.

L. I. Brezsnyev válaszbeszédében vendéglátóinak köszönetet mondott a szives fogadtatásért és megelégedését fejezte ki afölött, hogy alkalma nyilik megismerni az indiai nép életét és érintkezésbe lépni a legkülönbözőbb körök képviselőivel, beleértve az üzleti köröket is.

A továbbiakban L. I. Brezsnyev a Szovjetunió gazdasági sikereiről szólva meggyőző számadatokkal bizonyitotta: A Szovjetunió a legjobb uton van ahhoz, hogy a világ első ipari hatalmává váljék. Hangsulyozta, hogy a szovjet népgazdaság fejlődése az SzKP XXII. kongresszusa által nemrég elfogadott, tudományos alapon kidolgozott programon alapszik.

A szovjet kormány nyilatkozata

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ:

A szovjet kormány felhivta a belga kormány figyelmét: hogy Belgium területén katonai támaszpontokat bocsát a Bundeswehr rendelkezésére, sulyos felelősséget vállal magára az ebből származó veszedelmes következményekért.

A szovjet kormány nyilatkozata, amelyet Vaszilij Kuznyecov, a Szovjetunió helyettes külügyminisztere olvasott fel a moszkvai belga nagykövetnek, emlékeztet arra, Belgium nemrég egyezményt irt alá a Német SzK-val arról, hogy belga területen katonai támaszpontokat és fegyverraktárakat létesit a nyugatnémet Bundeswehr számára.

A szovjet kormány azon reményének adott kifejezést, hogy Belgium kormánya „a legkomolyabban fontolóra veszi ezt a figyelmeztetést, amelynek egyetlen célja megakadályozni a nyugatnémet revansisták leigázási terveinek valóraváltását s ezáltal hozzájrulni a békének és a népek biztonságának fenntartásához".

LONDON. Három laburista képviselő — Stephen Swingler, Harold Davies és Will Owen — interpelációt intéztek a kormányhoz és abban kérték, közölje, hogy Anglia milyen intézkedéseket tett az Egyesült Államok kormányához intézett szovjet kormányjegyzékkel kapcsolatban. E jegyzékben a szovjet kormány követelte Heusinger volt hitlerista tábornok kiadatását, hogy büntettei miatt eljárást indithassanak ellene.

FOKOZÓDIK A NYUGTALANSÁG DÁNIÁBAN

A dán közvélemény köreiben fokozódik a nyugtalanság Dániának és Nyugat-Németországnak a Balti-tenger térségei egyesitett parancsnokság keretében történő katonai együttműködése miatt.

Huszonkét Fölketing jelölt (a dán parlament — szerk. megj.) és a dán radikális párt tartományi és rajoni szervezeteinek 28 képviselője december 21-én a sajtóban nyilatkozatot tettek közzé és ebben tiltakoznak e parancsnokság megalakitása ellen. Nem vállalunk szolidaritást pártunkkal abban, hogy beleegyezett a dán—nyugatnémet parancsnokság megalakitásába.

A továbbiakban a nyilatkozat kiemeli: „fokozni kell a harcot annak érdekében, hogy Dániát ne rendelhessék alá az atomkatasztrófát előidéző politikának".

Amerikai katonai beavatkozás Dél-Vietnámban

NEW YORK. (Agerpres).

Az Egyesült Államok kiterjeszti közvetlen katonai intervencióját Dél-Vietnámban.

Az amerikai kormány már nem szoritkozik csupán a diemista zsoldosok kiképzésére. Ma már amerikai fegyveres erőket küld, hogy közvetlenül részt vegyenek a szabadságért s az ország igazi függetlenségéért harcoló hazafiak elleni hadműveletekben.

Jack Raymond, a New York Times katonai hirmagyarázója jelenti Washigtonból, hogy „az amerikai katonák Dél-Vietnámban működnek és a dél-vietnámi erőkkel együtt hadműveleteket szerveznek a harcok vidékein a partizán hazafiak ellen".

Amint Raymond a továbbiakban rámutat, az amerikai katonák „a harcok vidékein részt vesznek a taktikai hadműveletekben s ugyanakkor a szállitást és a távközlést is biztositják". Raymond beismeri, hogy ezek az akciók összecsapásokat idézhetnek az amerikai katonák és a dél-vietnámi hazafiak alakulatai között.

A dél-vietnámi amerikai katonai intervencióról a United States News and World Report legutóbbi számában szintén közöl részleteket. Egyik saigoni hirében rámutat, hogy „a különféle fegyvernemekhez tartozó amerikai katonák már a helyszinen vannak". Beszámolt továbbá arról, hogy rövidesen 400 ember — az amerikai hadsereg repülői és szárazföldi személyzet — diemista katonákat fog szállitani „40 harci helikopteren, amelyek már meg is érkeztek ide".

A folyóirat beismeri, hogy az előállt helyzet komoly veszélyt rejt magában. Rámutat továbbá, hogy az Egyesült Államok midőn támogatni igyekszik Ngo Dinh Diem rendszerét, „sulyos, költséges és veszélyes konfliktus" kockázatát vállalja magára.

Néhány mondatban a világ minden tájáról

LONDON. A brit békevédelmi bizottság kezdeményezésére Angliában megalakult „a nők a háboruellenes harcban" bizottság. Ennek feladata békeharcra mozgósitani a nőket korra és politikai megyőződésre való tekintet nélkül.

A bizottság elhatározta, hogy ujév napján Londonban tüntetést rendez.

★

DAMASZKUSZ. A France Presse damaszkuszi tudósitójának jelentése szerint Kudsi, a Sziriai Arab Köztársaság elnöke megbizta Maaruf Dawalibit, a népi kamara volt elnökét, az uj alkotmányozó gyülés többségben lévő csoportosulásának vezetőjét, hogy alakitsa meg az uj sziriai kormányt.

Dawalibi elfogadta Kudsi elnök megbizását és megkezdte az uj kormány megalakitására vonatkozó tárgyalásokat.

★

SAIGON. Az Associated Press hirügynökség jelentése szerint Ngo Dinh Diem mozgósitási rendeletet irt alá minden 20 és 30 év közötti, katonaköteles személyre vonatkozóan. A rendelet azonnal hatályba lép.

★

NICOSIA. F. Garcia, a kubai forradalmi ifjuság képviselője a ciprusi egyesült demokratikus ifjusági szövetség (DON) meghivottjaként három napja Ciprusban tartózkodik.

★

RIO DE JANEIRO. Santiago Dantas, Brazilia külügyminisztere kijelentette az ujságiróknak: az Amerikai Államok Szervezete külügyminisztereinek a kubaellenes kollektiv intézkedéseket megvitató közeli ülésszakán Brazilia továbbra is fenntartja Kubával kapcsolatos régi álláspontját. Brazilia — folytatta Dantas — szilárdan fogja védelmezni a be nem avatkozás elvét.

★

NAIROBI. Az Associated Press nairobi tudósitójának jelentése szerint az Afrikai Nemzeti Szövetség — legnagyobb kenyai politikai párt — nairobi értekezletén elhatározta: követelni fogja, hogy a kenyai kormány rendelje el az ottvani portugál konzulátus bezárását.

KÖZPONTI LOTTO

A Központi Lotto december 22-i húzásának nyerőszámai a következők:

33, 48, 38, 46, 84, 5, 76, 22, 8, 70

A-osztály: 46, 33, 70
B-osztály: 5, 84, 48
C-osztály: 76, 8, 38
Heti pótsorsolás számai: 44, 43, 72

Nyereményösszeg: 812.884 lej.

Sztrájkmozgalom Franciaországban

PARIZS. (Agerpres).

A franciaországi dolgozók folytatják a béremelésért és munkaviszonyaik megjavitásáért vivott harcukat. Aveyron megyében 2 ezer bányász december 21-én sztrájkba lépett tiltakozásként több bánya bezárása miatt. Elhatározták, hogy leszállnak a bányákba és addig nem jönnek a felszinre, amig nem hatálytalanitják a bányák bezárására vonatkozó határozatot.

A Societé de petrole d'Aquitaine kőolajipari társaság több ezer munkása december 21-én 24 órás sztrájkba lépett. A munkások béremelést követelnek. A sztrájkolók között van a Lacqi (Basses Pirenes megye) gázüzemek több munkása is. Minthogy az üzem vezetősége nyomást szándékszik gyakorolni a munkásokra a sztrájk meghiusitása végett, a különböző orientációju szakszervezetek képviselőiből alakult sztrájkbizottság táviratot intézett Debré miniszterelnökhöz. A távirat rámutat, hogy a munkások követeléseik maradéktalan teljesitéséig folytatják a harcot. A sztrájk részvevői sztrájkőrségeket állitottak fel az üzemek előtt.

Görögországban

Részlet Kurt Seelinger német újságiró útinaplójából

A szárazföld felől Görögországba igyekvőknek Szaloniki az első állomásuk. A tenger felől látszik a felhőbe burkolózó Olimpusz, Görögország szent hegye, amelyen a görög mitológia istenei tanyáztak. Később, beszélik, rablók népesitették be ezt a hegyet, akik utas embereket fosztogattak. Ma, persze, békésebb az élet Göröghonban. Még fosztogatnak ugyan, de a módszerek megváltoztak és a rablók sem rejtőzködnek az Olimpuszon.

Szalonikit az idegenforgalom számára hozták rendbe. A külföldi vendéget szögezze földhöz a csodálkozás: „Na tessék! Az ujságok meg tele vannak vele, hogy Görögország Európa egyik legszegényebb országa!..." Nyitott szemmel járva a várost, bizony nagyon sok reménytelen állapotban lévő házat látunk. A város peremén pedig százával huzódnak meg a deszkából épült, hullámbádoggal fedett nyomorkunyhók, érthető nyelven tanuskodva arról, hogy Szalonikiben a gazdag kikötő- és kereskedő városban tizezrek élnek nagy szükségben. A görögországi nyomorral, teljes méreteiben, természetesen csak utunk további folyamán ismerkedünk meg. Az egyik uj épület előtt szóba elegyedünk egy férfivel, aki elmondja, milyen nehéz uj házban lakást kapni. Az épitkezési költségekhez való hozzájárulás összege, de maga a házbér is, elérhetetlenül magas dolgozó emberek számára. Emiatt aztán sok lakás áll üresen az uj házakban.

Görögországban számos történelmi korszakot követhetünk nyomon: az antik Göröghonét, a római időket, a Bizáncét, a török hódoltságét. Az utóbbi években — főleg Athénben — uj elem vegyül ezekhez, minden esetre nem éppen müvészi épitkezés formájában: az amerikanizmus. Az amerikanizmus a Snack-Bar-ral, Swimming-Poollal, Bluc Jeans-nal kezdődik, s ha nem talál ellenállásra lassan beleeszi magát az élet minden szférájába. Az amerikanizmus Görögországba való gyors behatolásának egyik oka kétségtelenül a 6. USA flotta tengerészeinek szinte állandó jelenléte. A görög főváros nagy bulvárjain mindenütt láthatók, nappal éppugy, mint éjszaka. Járják az utcákat, betérnek egy mulatóba, leisszák magukat, s aztán kibujik belőlik a fenegyerek...

Az Akropolisz közelében férfiak álldogálnak és levelezőlapot, diapozitiveket s mindenféle emléktárgyakat árulnak. A nagy görög szobrászok müveinek gipszfigurái is fellelhetők itt, az árusok nyakába akasztott tálcákon sorakoznak egymás mellé. Amikor az egyik ilyen emlék-árushoz lépek, amerikai tengerészek fogják körül, akik egyelőre még nem döntöttek, hogy milyen ajándékot vigyenek a kedvesüknek Athénből. Határozatlanul vesz az egyik először egy csomó képeslevelezőlapot a kezébe, aztán egy utikalauzt: az Akropolisz leirását, angolul. Végül mégis egy mezitelen gipsz-kisasszonynál állapodik meg, nyilván egy Aphrodité-szobor kicsiny mása. Bizonytalanul forgatja a kezében a szobrot és az eladó mind türelmetlenebb. Végül a görög kiragad a gipszfigurák seregéből egy meliszobrot, s igy szól a tengerészhez: „Do you like a little Sokrates?" Igy csinál a mai Görögország a nagy Szokráteszből — „little" — kis Szokráteszt.

A görögországot lassan elöntő amerikanizmus egy konkrét politikai és gazdasági helyzet kifejezője. Az ilyen hatalom előtt való meghajlásnak önmegalázáshoz kellett vezetnie. Mi azonban, akik e pillanatban ezt a görög ajándéktárgyárust és amerikai vevőit szemléljük, mi tudjuk, hogy van egy másik Görögország is. Hiszen itt, ebben az országban volt az, hogy egy férfi, aki sem a náci-fasizmus járma alá nem hajtotta fejét, se a mostani kormányzat igájába, egész Athénnak, az egész országnak, igen, az összes elnyomott népnek megmutatta, hogyan viselkedik az ember az ellenséggel szemben: ez a férfi Manolisz Glézosz, aki letépte a horogkeresztes zászlót az Akropoliszról.

Sokkal inkább, mint Görögország bármely más városa, Athén valóságos olvasztótégelye a legkülönbözőbb városarculati elemeknek. Az antik világ épületei mellett modern házak emelkednek, bizánci stilusu templomok mellett roggyadozó házacskák, amelyekben a lakosság legszegényebb rétegei laknak. Tán sehol sem olyan élesen felismerhetőek a társadalmi ellentétek, mint Athénben. A Psychikon nevü luxusnegyed mellett huzódik még egy volt török település nyomoruságos kunyhóival. Amikor a törököket kitelepitették, görögök foglalták el a helyüket s elegendő egy körséta ebben a nyomornegyedben, hogy megismerkedjünk azoknak a rablóknak az áldozataival, akik nem az Olimpuszon laknak.

Szállodánktól nincs messze az Omanias tér, a város egyik központja. Járjuk az utcákat s amikor az Odos Athinashoz érünk, hirtelen egy keleti bazár vesz körül bennünket. Szegényes elárusitó bódék, minden berendezés nélkül: az egyszerüen egymás tetejéberakott áruhalmaz mellett áll a „kereskedő" és hangos szóval kinálja a portékáját. Olyan az egész, mint egy tarka mozaik. Azonban néhány lépéssel odébb a Venizelos bulváron már egészen más kép fogad bennünket: egyik ragyogó üzlet a másik mellett s bennük a divat legfrissebb kreaciói. Minden kapható itt: arany, brilliáns, finom bőrdiszmü holmi... Ezekben az üzletekben azonban nem Athén népe vásárol, hanem a modern rablók.

Néhány hivatalos adat számokban is bizonyitja, amit a turista az első pillanatra megállapit: Görögországban sok-sok millió ember él óriási nyomorban. Ezidőszerint 200.000 munkanélküli van Görögországban, félmillió ember pedig 1—3 napot ha dolgozik egy héten. A mezőgazdaságban a foglalkoztatottság legfeljebb 170 nap egy évben. A mezőgazdasági munkások tizezrei menekülnek a városokba, ahol azonban továbbra is munkanélküliség a sorsuk. Ezért olyan nagyarányu a kivándorlás Görögországból: 1960-ban 50 százalékkal nagyobb volt a kivándorlók száma, mint az előző évben.

Az amerikai „segély" tulnyomó része pedig a hadseregbe vándorol, amely milliárdokat nyel el.

A Vörös Lobogó szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4 szám. Telefon: Szerkesztőség: 30—87, 16—92, 33—02. Kiadóhivatal: 16—92. Nyomda: 30—93, 20—77. Tip. IOJ, Arad.